

Ræður og greinar 1949-1964 2. hluti af 3.

Bjarni Benediktsson – Stjórnmál – Ræður – Greinar – 1949 til 1964

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Ræður

Askja 4-3, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1) Aft. 1937, vor, B. 486.

milli fringsflokkskamara undir dómstóli þjóðar
Íslands!

Tekja vanta, at ástæðan fyrir hafi
verit alveg fulltrúgjandi til þess at fringar
mætti viðla, og ónnur leppilegri heit en
fringar hafi þá ekki verit fyrir hendi.

Íslan er þetta helstu fringsflokkskamara
undir dómstóli verit heit. En kannest ekki, at
einnig; öðrum tilfellum helur komið
til orða, at vith var i at viðla fringar.
Frangur var fari heldur fram af stjórnun
undir dómstólinum 1937, at ef komin um
stólin hafi verit at en leyti dynum var
vith at viðla fring. En þa var stjórnun
kommuna; meiriblita; N.d. en; 36.
varn athugið; sýði; jöfum. Síntið vith, at
dikt heft; vel getat leitt til þessarar
sjálfteldar, at fringsflokksfelli; varit leg-
kunesta innsöld. Þa segir farsöld.
1931, at stjórnun hafi um tveit at velja
annastórt at viðla fring, sta lita
samkomulags vit stjórnun undir dómstólinum.
En þa heft; stjórnun stytting
meiriblita; 36. en; 3d. varn athugið
jöfum, og gátu stjórnun undir dómstólinum
stöðvað framgang mala þar fyrir gartu.
Nóttostólin varit ein, at stjórnun, en
stóld heft; verit af Fransökumhl. ein-
um, heit laurinn, en samstyggingin
Fransökumhl. og Sjálfstæði hl. tök
vit völum. Þa kom fari eining til
orða í frugi 1938, en Alþingiflokkskamara
heit vithverva sinn leggja mitur völ,
kvæt vithverva var i at flokkurinn skuddi
þeim at óbeint.

L, sem fær

3) Aft. 1937. B. 1412-1415.

hann meist til þeimur andstötum, og var þa gott ríkt lagin, at þat mudi annan heort líta til enkumna óberla sýði. Stóð flobbarinn etta til þingraf. Þótt er mitat, at miðg van þat heft mit ant i samningum um meðrun fjöldum animar 193 g, at ef þær faren ist um þáfum mudi þau af líta þingraf. vegna fers at samstarfsfórum meirihlub á þingi vori (þa ekki lagin hóndum).

Eftirlitavent er, at þat er: meðrunnið ekki lagin en á allra-síðustu ánum, sem farið er at veita þingraf til fers þeim línis at vora fram í sjálflæðun í þingi etta ágreiningi milli þings og stjórnans. Óft at mánuði ríkt, at fether er tiltekt. Fara til 1904 var alls-ekki þingrafsetningar í landnum, heldur var þau stjórnat af seðendum valbúfum, sem líta eiga samþykktir þingrins líker skifta. Frá 1904 til 1908 var mit vök meirihluta stjórnar, sem ekki fyrst: á þingraf; at heldur, full hin at leðum leitti firi af örnum istata. Frá þennan tíma fram til 1910 voru þorringar vegna þingrifa svo titar vegna stjórn-bræfinga etta fr. fari un, at ekki var á meðundi. Óftir þat og fram til 1914 var flobbarinn svo mikil, at ekki var fers at vanta, at nein ósogn er vorti af þingraf. En síðan hefur á greiningum þings og stjórnar etta sjálflæði á þingi einnig geymt verit lengt meit þingraf etta sín launur miðg van i þeim meina.

77.

1) AUp.1938 D. 49-138, enkum 131-133.

Ylur þa voldant verit atkvæðat með heimild og dældur til þingraf, og en fum meit ríkt í (Götugrind): hengi, í hesta tima þat stóði eftir óg heort enkum tíma- miðla sín, en óhækkarþing fóðra verdi.

Samkvæmt lagin undanum um dældur til þingraf stóð þat vanta „þa fegur“ en hótar dildin hefur sunnufjöld fers til stjórn-bræfingar. Ef farskráðum ferri inkvætis er atkvæðat kennur: (Ljós fetha). Þótt ferri fr. en sunnufjöldi á þingi 1885 hinn 17.ág. Síðan sama dag er þingi dílt: 5, en þat er ekki vafit lagin en 1. nov. farskráður ókvarðaður er þingi dílt: 5, dñ. 1. nov. 17. 1885. Á þingi 1893 er dílt. farskráðið 14.ág., þingi dílt: 16. ág., og þat vafit 19. sept. farskráður dñ. 1. nov. 12. 1893. Á þingi 1901 er stjórn fr. sunnufjöldi 13.ág., þingi dílt: 16. ág. 3. og þat vafit 13. sept., dñ. 1. nov. 11. 1901. Hóta er en fars sunnufjöldi 18.ág., þingi dílt: 15.ág. 4. og þat vafit 25. sept., dñ. 1. nov. 24. 1901. Á þingi 1911 er stjórn fr. sunnufjöldi 6. mai, þingi dílt: 10. mai 5, og þat vafit 11. júní, dñ. 1. nov. 65. 1911. Á þingi 1913 er dílt. fr. sunnufjöldi 11. sept., þingi dílt: 13. sept. og vafit 20. okt., dñ. 1. nov. 11. 1913. Á þingi 1919 er stjórn fr. sunnufjöldi 13. sept., þingi dílt: 27. sept. 7. og þat vafit 1. okt. dñ. 1. nov. 16. 1919. Á þingi 1927 er fars sunnufjöldi 18. mai, þingi dílt: 19. mai 19. og þat vafit 20. mai. Þótt er stjórn fr. sunnufjöldi á þingi 1933 hinn 3. júní, þingi dílt:

2) AUp.1885 B. 1466, 1477, A. 648

3) AUp.1893 A. 603, 613, 945, 976.

4) AUp.1901 A. 113, 123, 664.

5) AUp.1902 A. 47, 54-55, 786

6) AUp.1911 B. I 488, 1037-1038

7) AUp.1913 B. II 1117-1118, B. I 39, 72. farskráður er sunnufjöldi 11. sept., farskráður er sunnufjöldi 13. sept. og vafit 20. okt., dñ. 1. nov. 11. 1913. Á

8) AUp.1919 B. 1658, 1666, 1659, 1522. farskráður er sunnufjöldi 13. sept., farskráður er sunnufjöldi 27. sept. 7. og þat vafit 1. okt.

9) AUp.1927 B. 3609, 3630. dñ. 1. nov. 16. 1919. Á þingi 1927 er fars sunnufjöldi 18. mai, farskráður er sunnufjöldi 19. mai 19. og þat vafit 20. mai. Þótt er stjórn fr. sunnufjöldi á þingi 1933 hinn 3. júní, farskráður er sunnufjöldi 13. sept., farskráður er sunnufjöldi 27. sept. 7. og þat vafit 1. okt.

10) AUp.1933, vor, B. 1870, 1908, 2409, 2411 sama dag 1. os fars vafit 5. júní dñ. 1. nov. 14. 1933. - 3. öll þessi dílt: 19. miði farskráður er sunnufjöldi 18. mai, farskráður er sunnufjöldi 27. sept. 7. og þat vafit 1. okt.

(vit)

þat er deigrett og setur þat frá ekki færð
við hvern en ~~allar~~ birtningar, eða sítar.
þat kennir þannig : líðs, at spátt
þúrir hitt deiglausa voru at vinna
þing "þó bevar", en það ókva en min-
ningsi : ísl. stíður, en ekki fyrirvarað/
inni heimi dönsku, það hefur störfun
þiningar at it verit leist með stórlægum
hetti; fjarlæg. af segtum, þingi diktum og
þingarf lyfti ðó virðast eða sítar, tundum
lyfti ekki all-langan tíma. A metum
leidit var símasambandsleit var at
vinn ekki leist at hafa fætta með öðrum
hetti en fessum, mena þó með því at
glaundslöftin ^{þá} heimild til at vinna
þing, ef til ~~háts~~^{háni} fæst, og hæfði þat
at vinn verit leist. En doeg sömu at-
furst er heldit ekki, at símasamband
var leonit og þri leist at fá þing-
arfs botshapinn fagur : staf. A þingi
^{áleit} 1913 ^{áleit} og leonit: Ed., Stórin Stólpinn
at vinna yrti þingi sjálfsjöfth um stíglar
fyr. hæfði verit samþykkt, en heim varst
at hitta : lagra hældi með þó ekðum
núna. Hinni fóstu vegna sín at vinna
lyfti þingi ekki fengslit, sem á vín-
langan hætt barn frossa, var heldit
ekki sinni áter.

fagur fessi tildeura varja, sem
kvætt : þig vit at stíður, en hæfti : língar
og þat um þennan athugið, at : Eng-
landi hefur það orðið hört verja at
dýta stíð þingi áter en þri varni
volfti, en nýðig ekkeleist, at sin ekðum
heimi frossa, at þingi yrti alvegi ~~þó~~^{þó} hæf-
ði volft meða þri ekðum, at ~~þó~~^{þó} hæf-
ði verit slátt áter. ³ fessi ekðum vor-

6) Allt. 1913 B-II 1103-1104, 1117-1148.

2) Lund Berlin : Þflömmingsárin 13.

3) Skr. t.d. fom ferkilsson: þingarfrit
frá fessum líkum, Morðublaðið
1. maí 1931.

og hælit fram af fræta stjórnarskriftsins
leidrins og einum atalmannarinnar mit
stjórinum stjórn. 1920, Einari Ármannsson.

I miði sinnar, Þóðr Ólafsson Alþingis, hælt henni
því fram, at þingarálfjármálinn yrði: at
deilja með lífsgjánum af 18-ær. stjórn., þar
sauði segir, at ekki megi díta Alþingi fyrir
en hærlög eru samþykkt. Ævar. fyrða, sem
fyrst var lögfut hin aftur dæmuni fyrir-
margi: stjórn. 1920, kom i starf þess, sem
áður hafi: gildi, at þingið mætti eingi
ein samþykktis horunars eiga leyni etru
en levinum star. stjórn. 1874 95 og 8
levin star. stjórn. 1903 53. En þessi fyrir-
margi varð skilin með, at viðga mætti þing,

1) T.d. heimur hl. Ármannsson: Stjórinlega
fræði 194.

þó at henni tiltekinum tómi varin ekki hættu
Einari Ármannsson hælti fyrir meðlit: stjórn.
1920 58 með, at stjórinin mætti ekki díta
vergelesi þingi fyrir en sít varin til
hlíðan, hvort þingið samþykkt: hærlög
ða felli þau. Þegar þingið hafi: t.d. falt
hærlög fyrir stjórinum, þá sín leyni
sínum með kvenn kostan fyrir höndnum.
Amen, at verðart leynar þegar: starf,
og henni, at viðga þingi. Ef hinn teki
áttini kostan, hlykt: hinn bræðlega
á díta þingi, og sé þat frá hærlögl
þrætt fyrir orðaleg stjórn. 1920 58. Þó
áður segir henni, at ekki megi viðga
þingi, fyrir en fullsæt sé um samþykkt

2) Einari Ármannsson: Þóðr Ólafsson Alþingis fyrirfyr.

574, 533.

En stjórinin ~~með~~ ^{með} fyrir 1931 áður en hærlögur varin
gært, ^{at} en þessi óhærlögum tómi
hælt til hænta með þingi tilar

þ) Þær. spáinum Þóras Ásmundarsonar :
Horgambætinum 17. apríl 1931
og þar. Alþingishálsins fyrirvara
i Tímarannum 18. apríl 1931.

stjórnunardeildinum, sem voru á meiri-
hluta á fríði, upp þenna skilning og
mátmæltu fríðumina, m-a-i í persunn
grundvelli! Í umsetnum freim, er ít af
þessu spánum, segir Einar Ásmundarson
þáttir skotum sínum á þessar. Þótt kann
m-a-i, at tilskotum í skilning að ók-
stóð. Það 1930 stóð ekki, því at þau
hafi verit örumer. Ákvæðist, vort: hins-
vegar at skilja með hlutsgjörnum hvert af
öðrum, og að: þáttir segir t.d. Þingreyf ekki
verbað fyrir en fyrir undanum 18. apríl stóð
í fullsæti, t.e. fyrir en fríðum af-
ferist fari i að afspæta fjarl. Það
mátaði. Ákvæðit sé sett til að hinsvera, at
spánaði fullt týðir get: miðt fríðum
setti til afspæðar fjarl. Ekki stóði at
vitna: stóð 8.3.31, því at hinn sé sett
á fríðum gegn ekki dægðum sínum eina
afspæðar fjarl. Æta, ef fríði varni tólf
vegra dægðum ómörgulest að afspæta
fjarl. Núga fljótt. En heimilt mundi at
dæta fríðum ^{og ótan gildi} setji hafi felts fjarl. Fríði
at það hafi stjórnun gerit dægðum sínum!

Ferum skotumum vor mátmælt af
týnum, einumum dr. Birni fyrirtægum. Hann
legger ríka óhverfa að, at fríðum og fríði
síu sítluvat, og gerir vát fyrir, at
til meira fríðulita ferði: at hana, ef
fríði sé valt að meðan það er saman,
því at þær eru umbæt ^{fælli in gildi,} fríðumannar,
fælli in gildi stórf fríðumannar ^{þær eru með}. Fríði
valt tekkurðist ekki af fríðulita-
ákvæðum. Fríði með ekki dæta inn þær at
fjarl. Síðan samþugt. Hinsveran sé i stórf.

þ) Þær. spáinum Björnu fyrirtægum :
Tímarannum 15. apríl, 16. apríl og
17. maí 1931.

þ) Spáinum löggötunum :
Tímarannum 15. og 16. apríl 1931.

þ) Fjárlag á spáin Berlín: National-
tíðindi 8. maí i Tímarannum 20. maí
1931, Þor. - Statsfyrðingarsamt hans
478-479, 449.

þ) Horgambæti 27. apríl 1931.

23. apríl vát fyrir, at lytt vissi órkti ein
þaðan landi, megi seða at fríðulitunum hafi
engi það vart: einungis gerð milli fríðum.
Síðan engi gerð vát fyrir, at fríði hafi
stórfum, ein þess at fjarl. Síðan sam-
þugt, en það vart: einmitt fyrir fríði
vaf. Fríðum segir verit sína valt:
þaðan stórm til þess at fá heppilega
afspæðar fjarl., og sé fríði at vifla
stórm þei vopn! Af annri hálfi er
bætt að, at einmitt afspæðunum um fjarl.
geti lítt til fríðum, og at ekki megi
ályktu frá fjarlum fríðulitum til
fríðum, því at vegulegt fríði kann
ekki saman meða eina sínum aðri, en
vintaklega ótrúng ákvæði: gildi um innan
hvata tíma fríði dæla kann saman
eftir fríðum. Það er nýgg vikunum
stórmum dæstra höfunda á þessum, og
sigt, at fríðum segir sé i samræmi rit
þær. Enda vitar Guðr Berlín einstakar
hegur um málit og ittelein fyrir skotum
árinum, at gilda með fríði, þó at
ákvæði fríðulita sér ekki fyrir landi,
og bandið að, at versja: Þannótt kan-
si að fá hit?

Hér er trúndaleit dæmi þess,
at með vökum er heldið fram frans-
kona skilningi á sama ákvæðum.
Stjórnun lejt: málit annan og konungs
átan áréttat kann eua i vori sínum
til fríðumanna Sjálftatíði, en þeim
bærst 17. apríl.⁴ Fríðumillitum hafi
borist hinn skilningum, það er engi
borist hinn skilningum, það er engi

ut horningarnar afri fringraf, lefti heva
at til vit sinn skilning laundanum. Stjórnin
misgrafi og þær met vart hevnað skilningin
ið spá à, svo at þegar þing var met nánar
stórhánum notið 1937 var engum mótredur
kvægt af þessum ólærum. Nítt varð dæmi
þessum mið með hálfa um sögn fringraf.
En þær meðig ðið minna à, at i Englandi
var þar einnig haldit frá 1784, at

óheimilt varí fringraf meðan stórhánum þingar eru vati
óhálf. ~~Óheimilt varí~~ Stjórnin, enn gagn
stórhálf fránn, sigrði: vit horningarnar

- 1) Sand Berlin: Þýfönningsáthyrn
ðag. 27. 1931.

Sæt

og þær met vart hevnað skilningin fyrir
leiri. Hins vegar mið asta um fringrafit
i Frakklandi 1777, en eftir óheimilt varí
þessi hildi til dílusjónsins þeirra, en at
því stórhálf, at ritar hefir fari verit talat
málegt at jörvinlegar of at beita fringraf
þær i landi.

Með myndum hóf lefti: vegar nágren
huffningsáthyrn 1830, en dæmi notið fram
à: Frakklandi, at óheimilt varí at giza
þing, enn eum varti dæki hornti saman
eftir horningan. Þið íslensk díkur er
engin heimild til díluverðs teknar hevar.

Þetta hefur ekki viss dæki mynd: frans
kvænd, en þa hefur verit bent à eftir
almennum horningan, at þær gefa dæki
með gögg minn, at svíthlakandi varí, og
þær varí sett at giza þing þegar ið til
þgjast þessi dæmi varð gylilega ríkt
með, dæki eintak hevir à landi, þær sem
verjan hefur ært sé, at fringraf er
einum notið, þegar fari en dæki ~~þessi~~
~~þessi~~ at fundum.

- 2) Sand Berlin: Þýfönningsáthyrn 1908 refra

Sæt

- 3) Björn Benediktsson: En líðs-
tíðin: leidinum? Högnarblöðin
6. nóv. 1934.

Sæt

Sambærant þri, en fyrir segin, eru
náttverðar árfti þingarófs lagt og freist þau,
at umboð þingmanna fella vitar, og
íri þri, at sá skilningur hefur ort :
einn óförlum aitir,
þónn ó. at þing, með vísuha, ðin þess
at nástdóle þingarlit eigi sér stað, þá
einvíg at þingstörfum líkun vit fast,
þingaróf teknar mi til allra þingmanna,
en átun voru undanþegun borsning-
til 1915
börnum, og síðan landbúgögnir til 1934.
Umboð þessa var þri. Höldt þri fyrir fyrir
þingaróf, en þingstörf þeirra hefur
vitauhega ort : at hefja vit raf
Allþingis eins og annars þri. Þá
hefja óhrift þingarófs at it varit talið frá
degetnum með þingarófþróð hefur, næstu
1908, en hefðskapinum er degtum 8. maí,
en þingarlit er lagt ráft frá 9. sept. aðk.,
og almennum borsningum eiga fyrst at
fara fram 10 sept., eðr. 0. hr. 7. og 6.
1908. Hét þessur er sérst þingur, at þing
ri et : fyrir hefðskapar, ef á þarf
at hefja. Þannigjær getur varit erfitt at
benna þessur rit, ef ástæða þingarófs er
ágreiningar þings og stjórnar, eða ef
nál eru bomin : sjálfbætur á þingi.
Þá
þóttur veru semilega at skila fyrirvaldir
einn skyldur til þingarófs fyrir : stær, en
stjórn, bresfingur hefur verit samþykkt, á
þá leit, at þóttileið fyrir a gildi þing-
arófs sé ókeimil. Ekkir er gefna samt óhr-
fatt. →

Föld venju er at bista o. l. s. um þingaróf
; A.-dild Stjórnartíðinda, enda en
þat : samvæni við l. 11. 1877 91, setti
þingstörfum ótrúlast og vistast
bælti ókai lai gildi næstu þost ré
þat frá 1908-degi, en ráft metan þost
bista fyrir þau, en ráft metan þost
en næstu komit og hafi þau eitt
bælti fyrir þingheimi, en þat samt
magilegt birtning gegnum þingmanna
en hinnig fyrir res standur á
en venju at bista bælti : St. 1. 1.
en þingaróf 1931 en degtum 13. apríl en
gildi tekinur þot ekki fyrir en við
bælti : l. 14. apríl, f. a. quidamum
bæltingu : l. 14. apríl, f. a. quidamum
en allan en ófri tilgildum bæltingu
en fyrir bæltingu en gild þingarófum
þau til bæltingu í sér stað.

Ein óhrift þingarófs eru at stofna skal
til nýju borsninga átun en 2 minuti
en bælti : fyrir þau, en fyrir en ráft.

Ákvætt: félta var til óll þingraf fráum til 1919 óstilt var, at móð vori, at björðegun veri ákvættum og að listur innan þar fræts, en níðar bominningan lögðtum ekki gálfar at fáa svað meðmála fráum. Þing var framkvæmt 2. maí 1885, og sama deg var ákvætt, at bominningan slæðði fáa fráum 1.-10. júní 1886, sér. o. b. 17 og 18. 1885. Næst er þing valit 2. sept. 1893, sáma deg en bominningan (anglistan) 1.-10. júní 1894, sér. o. b. 22. og 23. 1893. Þá er þingraf 13. sept. 1901, og sama deg en ákvætt, at bominningan slæði fáa fráum 1.-11. júní 1902, o. b. 17 og 13. 1901. Þá er þingraf 25. sept. 1903 og sama deg aðlist, at bominningan verði 1.-6. júní 1903, sér. o. b. 24 og 25. 1903. Þá er þing valit 8. maí 1908 og sama deg ákvætt, at bominningan slæði heldur 10. sept. 1908, sér. o. b. 7 og 6. 1908. Á mið 1911 er þing valit 11. júlí og sama deg aðlistur bominningan 28. okt. Þat er, o. b. 55 og 56. 1911. Þá er 20. okt. 1913 ^{þá} er þingraf og sama deg ákvættun bominningan 11. apríl 1914, o. b. 11. 13. 1913.

Á mið 1919 verður í þennan bominning, þó at þá er þing valit 1. okt. og óstilt saman deg, at bominningan verði 15. nóv. 1919, o. b. 16. og 17. 1919. Þá er þingraf 20. maí 1927 og sama deg en ákvætt, at bominningan verði 9. júlí 1927, o. b. 5 og 6. 1927. Næst er þing valit 13. apríl 1931 og sama deg en bominningan ákvættun 17. júní s. á., o. b. 6 og 7. 1931. Þá er þingraf 5. júní 1933, og sama deg en bominningan ákvættun 16. júlí 1933.

11. b. um félta greinir Bjarna Benediktssonar i Morgunblaðinum 6. og 9. apríl 1937.

Var og sínstóla ástata til þess at
líta þing báru sín fyrst saman,
þar sem mikilvægum hefði rogt
at sín: ágúst 1919, og
við sín var sín eftir
til þess

o. b. 14 og 15. 1933. Þáls er þingraf 20.
apríl 1937, og sama dag ákvættun bominningan
10. júní n.k., o. b. 6 og 7. 1937.

Aðlögun til þess, at 1919 var teknar
upp var félta annan hinnar en átvar, en
ljós, Þá óstiltur. Þingraf 1919 var ákvætt, at
samkomintum frings dregi af hinni
vera 15. febr. Van fari mygg óstilt, at
stjórnin leitast ut at hafa kessingar
hit fyrsta þing eftir þessa ákvættun
báru sín fyrst saman, og þá
var bominningan ákvættun
en fáa fráum, at líta sín fyrst fráum
en og á þá at líta, at fótt ekki sé man-
tagi, at bominningan fari fráum innan 2 mánu-
ða frá þingraf, en óstilt fari til fyrir-
stöðum, at sín er, ek fari ~~þá~~ heppi-
legt. En eftir þingraf 1919 hefur þing
stít veitit valit at vori og þá einnig
heppilegast at líta bominningan fáa
fráum átvar en sunnar-annur hafið.
Leystum af björðegunum 1919 varð ófær
í mið: sín, at eftir fari hefur meiri leit
í þat mikil ókvæðum at fáa fráum
bominningan. En óstilt varí at hafa ákvætt;
sem annast hevur líðinn til vetrar bomin-
ninga ða líkhardtu þingraf mikinn
blæta árs. Hún fari, at vísar hafa ^{metti:}
þveigt at ~~þessi~~ ^{þá} fresta/þingi
um sínan og vísula fyrst sínar, þegar
þanning stái: á. En þingfrestun mudi
allr-ekki stít stóra: i þessu afri, þar
sem óstilt varí, at þingið vildi sam-
þyklaða þána, og ekki en heldur í henni
þarf, fari at venjan: þessu er ótrí-
vat. Vartum fó at júta, at vorlengu-

56
1) Síð. Hvergunnblat: 5 b. apríl 1937.

verður at vera lengi þinglaus. En atjónn
leitni farsinn heimild vitnaðga at vit
legðri ábyrgð, og vundi hin til geraða
banna, ef misleikringið séi stát.

Síðan líkur dæluninum, sem varinum hafa
degpat, efni því verit heldit fram, at ef
ontin „stofna til“ mætti skilja á þenna
veg, þá mætti dæki nánar skilja ontin
„at stofna Alþingi sannan“ innan tiltekins
tíma svo, at móx værið at gefa ít bletsleys
um, at Alþingi sé kallað sannan, en
bat þarfði dæki at koma sannan fyrir
en virkverntíma síðan. Þessi er þó til
at svara, at miðvaldunum eru önnur. Þegar
takst er um, at Alþingi sé stofnt sannan
ákvæðum deg, skilja allir þat svo, at
fjá nættu ófá til Alþingi samkomudeg fers en
dæki ít gáfu deg, og ófá opna þróunar, sem
ákvæðum heim. Í nættum valt van fyrir
um, at Alþingi skyldi stofnt sannan næsta
ár dæki þingafloft, van spott atit skilji
og framkvæmt svo, at Alþingi skyldi koma
sannan til landi á næsta ári, s.k. aukab-
líðagrin 1886, 1894, 1902, 1912, 1914 og 1920.
För þui sent fjarri, at allir voru hvífini
af þessu aukabíldingsheildi, þar sem aukab-
líða dýrminn vor þui heint aukabíld
og hefti þui usögs gjánum viljet mit
spott slappa, spott hinum taldi þat dæki fari.
En á sama tíma vor aukab. um horning
annan ákvæðið skilji á þann veg, sem
sagt var. Eftir at 8 minnata fræðum vor
ákvæðum: dæki 1920-320 helga samkomar
leggu þróunum og ekki verit innan 8 minnata

en þá heft: furingit varit vald 20. maí.

2. furingit 13. apríl 1931 kom furing saman
15. júlí s.á., o. b. 9. 1931. 2. furingit
5. júní 1933 kom fating saman 1. nóv. s.á.,
o. b. 10. g. 1933 og 3. furingit 20. apríl
1937 9. okt. s.á., o. b. 5. 1937. Þá furing
likar fari meðan wolf, og orður ~~verður~~
(Steinmilt) ~~verður~~ at skilja á annan hætt en þau, sem
verjir regin til um.

Sýnða mið óvæta óhrif fari wolfi,
ef Alþingi er eingi stórt saman eða um
tög standa til. En talit, at ekjörnin baki
ein at vísun ábyrgð met fari, en furingit
wolfi ekki heimild til at bora saman
ef sjálfsdætur fyrir en á hinnum regi.

1) T.d. Þórus Þ. Þiðmannsson: Stjórn - haga samþannadagi! Vérktí persi tilh-
leifret: 195.

Thengt allt eru í gagn tildeginum sín. annars vegar: stjórn
stóð fyrir 310 „stórl -- Alþingi stórt saman“
og hinnum 330 „Reyndust Alþingi
stórl saman bora“, þar að ekfildi er
lægt í Alþingi sjálf.

Ef degsetning furingofr er óannur
en gildistaka persi eiginst þó rétt at nota
persa fari: vit degsetninguna?

Sambærant l. 36. 1919 eiga Alþingis-
menn at hafa degsbo og farta kostnað
greitt í vikinjöt. Eftir furingof hafða
þeir að vera furingmenn og eftir dreg-
ast að: eftir degsverningar stanþeyjan-
fingumann (þegar at fella náttur, ekki
áttur en annars fari), og fari engan
farta kostnað heim at fá greiddan. Þótti
1931 næ 1937 helur þetta þó varit dikt

og viðurningarnir umhverfaturi á næsta frígríð
völdist fæta sannsíðan, en heimildir til
þess er óætitanlega hafin.

Ef þú at dörf pingrins hefðu mit
pingraf eigin leið af sjálfru sín, at
dörf umhverfis meðan pingrins og ping-
reylude hafið: þau vært. Um forseta ~~vara~~
varum verit líkilt svo á, at þeim varu at
hella í fránum störfum þeim, en á þeim

þor. mið l. 115.1936.59.11-13

hilla, en Alþingi dekkir en sannan komu ^þ
þratt fyrir pingrafit. Um nefndir þær
þetta einhvern til gríðar um stærð his-
málaðud, sem, allt frá því at hinn ^þ
stófum 1918, hafur einnig átt at standa í
miðri pingra, Þor. mið l. 56.1938.91, Þor.
l. 115.1936.316, 1. myg. Þó eru hærir standar
sem illa þratt fyrir pingraf, og þó
at jöktu verdi, at vithunn löggum sam-
kvæmt sem umhverf velhverf meðan þau
vært nýður felli.

Ef komu regn og vithunnur brjóta
opp ethum regnum um pingraf sta-
mis hefðu þeiri heimild, sem þeim er
fengin, bæta vithunnun sín með því
ábyrgð. Þó at heimildinum var misbætt
mundi pingrafit sjálft wantanlega hafa
fornleast gildi, en ef brot it varri gegar
heimum til að tær fyrir pingraf; með-
fekan deila um fornleast gildi ping-
rafins. Írðurður þess mundi þó miklu
fremur fara ekki völðum þeim, sem
hvergi inni deilda, heldur en ~~átt~~ fyrir-
ethum regnum!, og daal því engi
fekan um það fylgjapt.

1) Þor. Skild Berlin: Óptökuningssettur
197-218.

1.

(Síðar)

Slethgreitsha

Togaravitvegrinn.

“Slethgreit ha stótt togaravigingunum,
mettaunum haun var slæðunar um vafin, - en
ennum þá slethgreipi verður hinn, ef hinn
er mikil og drottnan i hevð: aðst sínus
efpi lönnunum og strímann til hinna. Þótt
en þri hafi verfta gleyppaskot, sem alþjóða
Íslendingar geta ært at líta togaravigingunum
takast at nýja fjöldunum svo at
togaraflögin verði: voldug að félög.”

Hárgarar en at kenni heilrætin
en heldur þær, mið meti sannir segja
en afstöðun vintri fléttana til togar-
avitvegrins. Ennvinum sinnum vorum
i alþingi sett hög um slethgreitshver
hefur metið man samhljóða atkvæðum,
en mið situnter minnunum hafi í blöttum
þessum fléttum eigi hafi órásum
i þessi hög. Árásum, sem skýrað koma
fram og aleggjut eru rölstuddar í framan-
greindum orðum fyrirtægans 16. júlíð.

Lögin um slethgreitsha togara-
vitvegrinnunum vorum setti í þingi 1938.
Það hófði afhleðni togaravinni verit með
en metið tópi sinnum saman; T.J.
li, at itegnt stöðvatist, fínundin manna
kennur í voravöld, bækunni töpuðu
stórlíð, en teknar höfis og bejavsgjöt
minnunum nýjig safgrunn fyrir, sem
var ferskurbreyðin bleuit at ~~skráð~~
fengur hef var kennit sín allur

Hegsillflestir inngötunum manna fyrir
löginum komin at taka öllu sinn.

Aðrar upplærum: fjölfloegin vor frið
af hinum fandandi

frum helda. Ítogaðini varð at bora í réttan hylj. Síðastöð milliþingar nefnd var sett til at fáma innstæði, en at heldi meðti bora.

En skjótra atgöndu var þarf og sigrar varð útvegsmönnum, at aldurinn með upphandskipunum var eigi miðin at draga meðist eur að lengjum og grímu þa ut i eum fróðari ófara en átar. Höggjilum varð með einhverju með; at sánum, at heim varin svínnum frá vili-götum ritasta ávæguins.

Fyrir miðnun fyrir mönnum lögin um hunnindu lagrni mis í Þorlögum takið var vorr sett 1935. Æftir færri í fyrsta myggja fyrirtakit; hvørvin grein at vera undanfengi teknar- og vagnshatt; og úrvarni: 3 in ekki at fari van stofnun. Henni visar, at fersi lög höfður myggjit um undan stofnum myrra: Í Þorlögum takið og þar með aukit atriumi; landnum. Lögin voru því rímsal og vilður allir þekktar sei þær. En av ærki legum sem myggjit var, sá það sá, er ill sam-heppnisfar van við erlendum at innflutningshöltum afraundum, þa var lítt þó miklu meðtengilegva, at togva utvegar bæðimanna lejt ist eigi miðun.

*
Æftir upplýsingum, sem miðvarpi Alþingis / bokháns gefi í fyringu 1938 voru þessir innrúmig 1-21 fyrirtakir, sem fá ritstuðin höfður greitt aigrar- og teknarhatt. Þessi skattainilnum til togva utgertar

innan van þin litlit sem ekker fó heft af þin opinber. Útvegsverð van ritkant varit ^{henni} ^{einum} fyrir, at höfuðatkvíum eru landnáms og lyftistöng fers um lægt skeit varin a.m.h. Þóri minna stundum verður en ittaratur, en samþeppishættu lænt að: at vala upp i skjóli innflutningshæfta.

jákvæð

Fyrir miðnun fyrirtakit, at þessi stundum eru einum varin ekki megar,

~~Þessi skattatímabréf er fyrir~~ ^{þa} eins og flutningsmatum fr. um skattagreitshána segi: „Eina van fersara fyrirtakja um at komast aftur í réttan hylj er fölgir: fari at venlega bætni í Ári, svo at þau geti aftur fengið venlegan gróta. Ef vel aðlast og allinn verður og ekki vel, eru togaðafélag, eins og hunnugur, mikil gróta fyrirtaki, sem geta svo at segja ríktum inn þeringsum. Þa fari en engin van um, at togaðatgentir hennist fá fersa örþuglikef, mena ekki götvari henni á myggjum - ef götvari hennur, þá ritur hér, at mikil og lajan felög gripi ekki fegar fram; og varmi felögnum at komast í réttan hylj. Til fersar fættu fr. fram horit.“

Frá að kemur / bjarni módrus

Frá. Mönnum var löjt, at Þorlögur fóðr skattatímabréf fersi lög gátu aldrar eini óarket utvæðing útvegrins. En þau gátan gerði sátturveimina myggilega,

og fari voru meðtengileg farsenda

Lægra sunnar að gera utvegnum
til hepp

Hos, þri at sunnar blest allan spjóti, ef
heum einbeinn tíma komur, at færur s
síður og næsta spjóti. En þessin spjóti
höftur, eins og Alþjólfublaðs með sunnum
vætilega spjóti, enga at tappa. Guðr à mót;
höftun þeir alt at sunna, þri at óberinn
tegin þeir og útgildarspánum, ef ut
spjóti blöndugatist oft. Óft í málgjánum,
en þess, sem útgertina sjálfa mætti skatt
kappa á mig innan fárra ára.

(*) Skattspjótsbraukuninðin fóru
þri sjálfsdagin sem á næstu árinu eru
höftur en í ett lög um skuldeskil frum
landbúnað, vélbúnað, veg og hinnveitinga,
en togarautvegnum sunnum höfti verit
skipt. A fetha drap málvari Alþjólfublaðs
ins alveg vætilega, en heum mælti met
málinn. Ðág fetha lefir þri meiri fóf.
Engin sem innreft fóf, er at lokum
vara teknar til at reyna vettu útgj
num mið, og að skil ræðingin, var eigi
togarautvegnum frá því til hepp en
ótrum sjávarutvegi og landbúnaði,
en standarum var til utflutnings.

Málunartan i fyrri síðan 1938
varð þri sem segt sin, at skattspjótsbra
lögin voru samþykkt með skattum
með samhljóta. Kommunum og Pál
Sophorisson voru einni á mót..
*

Hver eru þá benninðin, sem
togarautvegnum voru veitt með lögin
en 1938, og sunni nafn skattföldri?

Lá meðan tapit er ekki at
fullur sjálfur

I fyrsta lagi er ~~þegar~~^{þegar} fyrirvara um 5 ára skeit frá og með árinu 1938
beinmilt at drega frá skattskyldnum töljum
sínum tapp, sem voru til hafi í
reðstafi þeirra eftir 1. jan. 1931, ums
tappit en at fullur opnitt.

I öðru lagi er þeim beinmilt a sama
tímum at drega frá skattskyldnum töljum
sínum 90% af þeiri fjarlæg, sem þau
leggja i varasjöt af örvtöljum sínum.

I þritja lagi er bæjar- og vextu-
stjórnun beinmilt at undanþriggja þau
átröri á sama tímum. Þart: beinmilt
þeiri ekki notast, nái þó ekki leggja
hanna útvar að þær en þau báru 1938.

I viðurinni fersum eru brendar
þjórum skilyktum, en þau eru heilt,
at eigi sé tilbúat um til eigenda, nái
þeim sé virknið á annan þeirar at
ölvirnar heitt, sva seðs með hekkðum
þorligríðslum at aðalnum klæmmi-
num ~~fossar~~ ~~þrithundar~~ ~~þrithundar~~ ~~þrithundar~~
~~þrithundar~~ *

Það er líst af þenn, at höginn
er fyrst og fremst ett línan drotnum
útveginis til heys. Þær gera hörkunum
máximalt at fá útlain inn anden greidd.
Sí miðar heiti er línsvegar all-eigri
þeyri heidi, ef opinberri skattar gleyfa
allan orðið. En þetta er ekki bönb-
unum einum til göts. Af hvernir út-
veginis blent at leita hvern hörkunum
og glükum spárfjör landsmannans.

ventrati: þær opinjöts innstaknum.
Síðan íslensum var en þær opinjörðar-
eigenum heimilis til gegur.

Löggir mið um minn lengra. Þær
taka ~~þessi~~^{þetta} til ~~þessi~~^{þetta} fyrirtækjum
til að ógávanlegtara fyrirtakja.
En þær hafa sem skulldikti höfðu
flægt af eða mistaknum eru, miðað
þóttar íslensararinnar einnig at
þær hafi, sem þær leggja fé i vana-
sjöt. Sveit: þær eigenum sínum
end, hvort sem þær er veint eða
óveint, þar er henni óskethyldur. Þær
er einnig meðan fétt standur innri
i fyrirtækjum og allum, gengen
til að ógávanleggja og tryggja í fram-
tínum, at ferri mannindi gilda.

En vanförfi að þær at meitja
mein ~~þessi~~^{þetta} til að leggja fé fram til
útgátan. Besta veit mit þær mið
fé með ~~þessi~~^{þetta} að ógávanleggynni með
frá 1937, 1938 og 1940, en sett vora at
fyrirtakum Alþjóðflokksins í þessu
degi.

Að sumi 1937 vor bætt at stytja
deildi félög til að kaupa ógávanlegt
mistiðum óslenskum. Þeim styrku
mið: meina 25% eða einum fjórtungi
kaupents. En sjálfi fyrftir eigenum
dökki at leggja fram meina 15%-20%
af verðum, eða tópar fyrirtak, frátt
þær til þánum mikilsháðum meina
i Alþjóðflokksnum hófst eigi at hunki
fyrirtaki þeim af óslensum. Stóðu-

eigi þótt heimileið varri 1938 og aftur
1940 at lína, félagsmönnum $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{2}$ af
eð tilbíldum framleiki þeim. Enda gött
eigenum fyrftir fannig eigi at hunki
fram meina $7\frac{1}{2}\%$ af andvirkni skipins,
þehrí ~~þessi~~^{þetta} til þánum Alþjóðflokksins
til að endurniðja ógávanlegtum með
heimum opinberum stytla ógávanlega
farið í um þárunum eða sem hornt
er.

En hvort en tilheyrir at leysa
fyrirtækjum ógávanlegum sjálfunum at
endurniðja skipins eða óskethyggi þær
eos, at þær geti ekcert legt fyrir en
verja óslensum til að stytja alt
árin til að kaupa ný skip?

Stóð uppi en, at ógávanlegt
er á heimarsamist: óslenskum vegar $\frac{1}{3}$ -
bundings. Fyrstu tvær óvatnsgar, sem hin
var teknar hin, skapar: hin gróta, en
vara undirstaða meiri framfarar;
bundin en átun höfðu þekst og geri
stjórnskipulegst sjálftat: þessi mögulegt.
Síðasta óvatnsginn hafa töpin veitit
gjáfum með þeim aldringum, sem
öllum eðru kunnur. Til hengdar fart
mögum til að leggja fé i óskan at-
vinnuleikum, ef eigi mið verja endi;
þegar þær hóðar kunnur, til að tryggja
og endurniðja útgátan að sjálfa, heldur
á henni ógávanlegtum at verja endileg
mynd opinberra sjóna.

Hún miðun afslifti: henni opin-
bera ógávanlega

hei á landi og stórbortley ritgjöld fyrir sammara, gera at verhun at skothan kljóta at vera hei myög hein. Þá hitt verður at taka aftur með annari heiminni þat, en þat gefur með hinni. Þann þat mið leysj deila, hvort sátt er af við heiti huggiðust. En óvinnileikant er, at ekki löggjöf í ekki mið frílikum ákæðan verður sem togaranit veg. Sumir banna rannar at segja, at ekki mygi vilua togaranit-veginum meðfram óra. ^{þeir} til at evora er því, at henni sem er getur notið klummiðanum með spori at hessi fái eitt fram i þessum skyri. Til þess verða samt fáin vegna þess, hva ábættum er miðil. Ætla vatið er því at hesta sömhu þær- takið unum at endurverisa sig og hafa með sig, at þær og landslögur allar höldutvar eru fáin árin, sem henni á myndum en varin,

"Óh vök hringa fljósvega at

því, at ~~þessum~~ Alþingi hafi oppt alveg óvenju skyrcamlega vátstöfun, en þat 1938 samþekkt: liegin um skothgreftslu togaranitvegris. En hengju orðin þá þat, at málat eru komnuminta og Þórs Gopfhorniarsam, en þessi hennar vorur einn um 1938, ^{blöttum} dæli mið vera teknim upp af öðruðra vinstrum flóðbauma?

Dog ekki deg um fállstatis- meina innskrifti fyrir þessi lög. Því er alveg algeyt, at þær voru studd af Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Met þessum en augum vegum vest, at þessum löggjöf mygi eigi hverta. Þarf dejla og utgáfu hafi myglega vith- us vit en óklíest, at sumir vint- us hafi flygt skothlög, en til framleiða geti gildið þærna skothvara- strímnunum.

9.

Lag at alle vilde til meum
time fukka sei uminum frum.

af öllum flólkum frumins, ~~Fossfjörður~~
dessa sýslustínum óskulippi

¶

þa um sjálftatínum meum áset
at in fyrir at hefa skei mi hafi hei
i Reykjavík sönnu aðgert og höft
var i Hafnarfjörð: Þa ló ítveginum
til at leggja meira til bæjarþorfa
en fleiri hor. Samhliðum i fyr
máli en sín, at fótt sjálftatíflókkunum
sé eindeigst fylgjandi lögunum
frá 1938, þa fótt: honum eigi vötum
til ítveginum gildar hei: he at
forsu sínum, enda miðum ítveginum eigi
fors fram en fyr, sann var 1938. Þa
fri leit i ítveginum hei eins og hafi
stóku til. Þa Hafnarfjörð: var aðrun
á mið: ekent leit i ítveginum, enda
fótt ítveginum, heftur 1938 verit ~~verit~~
hverri fari en i Reykjavík, og Hafnar-
fjörð [þri] ~~numari~~ meira um at lá
fari en Reykjavík. Þa Hafnarfjörðingum
vont bat: fers stó at sunnunlegi
at útgötu fyrirtakini leitir fram
ekki eigin vild hafi til seistala fram
kvændi fari sjálfunum til hafs, hafa
engtar fari á statnum. fyrilokan
framkvændi en fyrir loingar hafi
at gera hei, og hafi útgæti hafi
og ókeint með fari statit. fari
er fanns (fanni, at Hafnarfjörðingar
i fersum hafi) fari ver met útgæti sín
en Reykjavíkingar, og en fari eit

, um at verulega best-
a at gengva

því varit at ósókn sjálfstæðisflokkurinn
þótti óháðlega blíft ut íslenskum?

*
Sjálfstæðin er sín, at blíft vinsæli
lita

flokkanna ~~ist~~, íslenskum sín
at velta sig ut. Af einhverjum ótaknum
vildi þær komu óháðumini á því gfi
í sjálfstæðisflokkunum. Þó hengja fólk
hengjum þeim ótakum, ótakast líkt.

Hvat er alvis gagnatt hengja fari Alþingi
1938. Þá óregunda vartur at óta, at
hinn ~~læggi~~ vorum fransískum og Al-
þingflokkurinn eru sunnar eins og þó,
at heitbrigðum íslenskum sín fjóðarmátt-
rarn. Ef voru en, þá gletjast þeir með
sjálfstæðismónum gfi þeim, ef lögin
frá 1938 voru tiltekinum í vangan, en
ef þeir eru sunnar í svæf með fáli
Daphniassyni og kommunismum, en
[Íslenskum fyrir] dökur í annan skýringar
en þeim, sem fjóðarmáttur að, at þeir
vildi heldu, at intjánin sé iðingur;
dulkum en blómleg og vaxandi.

Mei þessum gagn þeim óháðlega til
þeynum, at þeir hefji einnig verit með
síðapreitshlöggum af því, þeir hefji heldi,
at þær eru: ekki at gagni, en í þeum
hátt með: að óðýran hefth auglýsa got-
vila sinn í gagn íslenskum. Þá varin
þeir eigi einnig með henni at: óháðla
máss og kommunistar og þá Daphni-
asson heldur fáli þógg tókst og
him um fari sínar verri. Tókstund helda
þeir fari sjálfs sín vegur og fjóðarmátt-
rana mitum þónni meiltat og hafa
meiltat: Þá Daphniasson og kommunisti-

~~En hent sem um fari vartur, munu
sjálfstæðisnum aldrar fállst að, at blóm-
legum og velatatur íslenskum sín fjóðarmátt.~~
þeir munu óregunda helda ófara bar-
áthruni faginn endan verri íslenskum, til
at henn geti heft: lín með sín vifðum at-

sigurt þann teiga fóttu miðum
ótaðum og

Um fólk óðel eini hlólegt,

L vitravni

Ef þessi veri aptata
þeim,

L ekki ritun

Log þannig ótt: meðin ótaða
máttar íslenskunar ólænumings
á Íslandi. Bjarni Benediktsson.

þekkt Möller hevur misjón
á stjórnálaðsögn Íslends síðasta
aldarfjöldunum. Hann varð ritstjóri
Úrvals 1915 og gagnið heim starfa til 1924,
~~úrval~~
Af megin hevur einn sjórnálanáttjóni
Úrvals 1935 til 1939. Hann er og
hefur verit þingmálinum Reykjavíkum
leagt af frá 1920. Hann hefir átt
sat: i beigurstjórinum Reykjavíkum frá
1930. Hann hefir á móta hengi verit
i ritstjóninum Sjálftatistofunnus. Það
varit 1939 varð hann lögmálarátt-
hevna Íslands og er einn.

Fra því sjálftatistofunninum
fjöturinnan gegn Dónum leik hefir
ávalt hugmáli og ritlauslupi þekktos
Möllers í stjórnáluum verit bar-
áttur fyrir frjálsri verslun og at hefja
fvelsi i ritstiftum en gegn höftum
og einðum. Hann var i fyrstu hos-
um í þing til at lyfja þessari
stefnu fráum eftir frenta megin,
og fæt hefir hann gett til þessa
degs. Seint hevur i þeim dýrum hefir
átt verit hein og brudlæns, spott
í líkam breytt vori at salgja, at
átræi hafa orðið at velja sei kirk-
óttini veg. Vart fæt standum eftir
til þess, at um sinn skildur leittir
meit þekkt og gánum öðrum, en sána

~~gjóðubók~~ vægust sós gildindögum, at vægi hafa legit saman í mið. En engerum mun ægt vægut til met hafi at fullvortu, en af nítilanda Þjóðleidingsins hafi engerum vægut fólketri meðvarni frjálsrar verslunar og rannar heilbrigðs alþingflokus af. Í leitt en Jakob Möller.

Fjálmál hjóðu og atit lítit opinber fjórmál um sög til sín tóku. Á Alþingi hafi henni löngum átt seti: fjarlaugsnef og fjarveitir ingar nefud, og hafi þau atit veit ekki mikil með að tillægnum henni. T.d. átt: henni ófjálmál: legarreiningar ferri að fyrri 1924, en hæddi til vit ríðinum um að fjarlaug landnáms þá og að næstu ónum undir fjarri málstjórn fóins fólkaherrorum. Í fjarri málstjórnun Jakobos gat i miðjum þeim höfukostu, hér henni er skrár i heimum og glæggshúsum að tölu.

Gjóður sömu hóttar hafa miðjum henni fram vit störf Jakobos: Véjastjórn. En þær hafi henni átt seti: Véjastjóri: frá því þau vor stofnuð og fram í þenna deg, varit formatur framfærsluvaldara frá stofnum hennar þau til henni vart ráðherra, átt seti: 1) hófurstjórn o.s.s. Fyrir því Jakobos kom í Véjastjórinu hafa þau frá engerum vit i meiri hóttum meðum, en henni vart ekki fjarstjórin og atvinnur, varit ráðin að henni at beina. Enda hafi henni löngum varit fólkastjóri: sem hér og a.t.d. formatur: (flokki Þjóðleidingsins)

i Véjastjórn.

Hér kemur óflokks van að með ófnum hótt: en henni og innan henni hafi hótt. Það er eigi hótt verk að teka mið fjarstjórn i landi, þegar sem hinn gjömlur valdhefur verft að leita til hennar og stöttingar, vegna þess að slíkt óingfært: en hótt, at einni ráða þeim eigi vit meitt, en hafa þó ekki sem ófum meiri blauta í Alþingi og i Véjastjórn, um það verður eigi deilt, að Þjóðleidingsins sigur miklu þjóðhollstu, þegar þeim í fyrri að sós vöxtu mikil meðgerð til samstarfs vit andstæðinga síra. En Jakob Möller sigur alveg seinstaka hollstu, þau sem henni var einn þeim, en taldi, að skilgreint: samstarfs varí um eigi fyrri hendi, en tök þó seti: 1) stjóri inni. Sæti: henni fari fyrst og frent vegna þess, að þó að henni taldi valþrant, hér er öruggt yst: að samstarfi: vit fávarandi valdhef, þá vor hennum hótt, að mest: vitinn, sem þjóðina gat hent en siffrænt best: aðrættum til henda andstæðingum, var, af alvarleg ræðingum hótt: að: flobbi Þjóðleidingsins með það vor meira mest Jakob Möller að fásk, að sós vart ekki, og mun þess hengi minst.

Einn er eigi tímabund að til fólkastjóri, bæði hafa telist Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarsjóðasam Ríkjavíkur

L, at fyrirlikar deilur með
helfja

stjórnunstöðvin. Þat er í allra mikorti; at
henn heldt: horit at henna þau frum
fleiri stjórnunaleum sjálfstæðisflokkus-
ins en hortun hafi vænt. En frá
því at henn kom: at jörn og fram á
hennar deg, hafi ein breyting á orði,
at þat, sem þa vor undileinlegt, er
mið önnuflysjanlegt. Þa miðiðileið um
þat með röknum, hvort hjóðtjörn var
tinnaðar. Eina og miðiði, verður hinn
vegan eiga um frettu leilt. Voraði koma
bráðlega ^{þær} til með tímum á misjánum þeim
en samanlega ekki: bili. En dæl
hlýstun ólykkrumilega at þa þeim:
báraðumni, sem breytingin var til
frá því óspendur að standi, en ótan mikti.
Að standið miðið ^{þær} valaðust betra, ef
~~þessi~~ sjálfstæðismeðraði hefti væntat
meira en þær hafa gert, en samt er
fullvist, at ómetanlegt gagn hafi fengi
leitt af fáttökin þeirra: at jörn leidringi

þá var seðst að ~~þær~~ hafi

og hafi heft ~~þá~~ ^{þá} voraðið

vit galab Höller. Þa frá því er i stind-
entsánum nínum var endurheimi lykki-
metur henns: Fugalsleyða flokkurum
standas líkintars hinum fyrir með
og miðkvæmum meðungrum á milli
þeim, at ða hefti: miðið, at samræming
fari, at um þifur. Þa hefti þa ekki
ord: Þa eru og verður voraði ^{þær}. En
þat skal at henni segt, at es hefti ^{þær} fælt,
sem hafa veitit sjón-hérin á at leysa henns
meins vanröði: og galab. Þa þó at ~~þær~~
hefti óskoddan ^{þær} ~~þær~~ ^{þær} ~~þær~~ ^{þær}
vit henni veitit ~~þær~~ ^{þær} ~~þær~~ ^{þær} ~~þær~~

L, og heft: Íða er af honum ~~á meðan~~
miðla spurningar um ósíðast
samtökum fólkur meins og hennar
at þa skolaðum begjá. En
sjállum hefti að miðla all mórgi en
vænt með honum með degla, at
beygumánum og flokkumánum
friðlegum. Þórum hefti ósíðum

í standum þótt henni hefti til af.
skifti til um henni minni höfðum með
þa hefti es aldrei hefti henni gera
um stórt með dað smátt, en eiga varin hugast á
tilhöggum, en eiga varin hugast á
breytingi deyrsemund og full-
kominnar gjöldi. Hett súnum
mánum en eftir at standa.

Nína Brückhöss

Brief mit stj. Sjálftfl.

Lagni

Í árslok 1939 fóðu viðurjumurinn
í ~~Landssjóði~~ um, at af Danmarks drægt
inn i skrifstofu, eins og þá var teknar með
il better að meðra Fimbulundurstyrfólk
innan, þá undir England tólu næst-
sugest at hafi kennara bakið stórt var hev
í landinum. Þetta fóður at vannum hin nýgg
varleganum til sindi, en lagni allra
blátra skáar um að fáva nýjög
leyst, og get ekki minn fari eigi líkít
uppi um þann nýma vitneskjum.
Sjálfst óf hafi miðið fóður helja atlangum
á fari til hennar vísir take skyldi,
af sambandsþjófum vor flæstist í steig
öldra, og hér innan: vann vann-
leganum til að fáva nýjalla oss römm
örlögum.

Nokkuð lít varð fóður á fari, at
til fers dönski, sem óhart var, og ~~at~~
~~meum~~ fari um hrit vorletri a m.,
einum eftir at Fimbulundurstyrfólkini
hent. Þi hófumst stórt fóður eigi nýma
skáumurum, fóður sín af mæltum
at fari á meðum hafi a vorti vitnes-
kjumina. Verit ljóst, at gfi landinum
völdum önnur leyni örlogur en fóður
tíma at ein hafi: fóður. Þátt er, at
nýma hafi fóður: hins, fóður fari doma
um atjörnum dörfir og bættökum. Sjálf-
stórmánum: fóður. Nokkuð vos stórt,
van vegna framtíðar heilan og nýjall-

eftir at Fimbulundurstyrfólkini
dró fóður um skeiflít-bláttan
um hritta meðum

endu vann viðurjumurinn
sauðast segrar hafa

Lagni

flóðardeildin í ný og ekja á oddini
miki, sem hildur at leita til allskerjan
sundrunar með landsmönnum, þó at
fara: ekki sinn vori sjálfsökt og full-
komit varglegt: at standa á móti þeim.
En fættir klært einum at hafa þær:
brottaði, en brottingar vildur frá
því ófendur ástandi, sem mikil hefur
síntallega ~~veri~~ verið að: fættir fó
ut um Sjálfstæðisflokkum, sem einn
alra flokka gera kröfni til at vera
flóðum alvarr þjóðarinnar, og ber
því á alvörutinnum at sigrar meiri
ábyrgðartillfinningum eorlens spiss-
lýður svíleggjumuna af lokanum.

Að fávaranótt 9.april var Danmark
hentðinn af fryslandi. Þær meti varð
Íslendingum ómögulegt at ná til honum
með risu. Þá milli hennar og þeirra voru
henni tvegjir öflugustar kennarar at:
ígo, sem segar grærin. Þó magi voru
því ófleift at fara með vold þó ~~sem~~
hannum er fengit: stjórnar skránumi.
Alþingi lysti því þess vegna afrið begar
að fávaranótt 10.april, at þat fari ráða-
reit: Íslands at eru stöððen metfors
þessa voldar.

Sönnur ástæðum hildur til þess, at
Danmark get ekki hengju valt umboð
til miðföndum ótanvikisöldum Íslands sam-
kvæmt 7.apr. denku-íslenskum sambandslegum
í landhelgisgæslu samkvæmt 8.apr. tákva-
lega, og líkt: Alþingi farið spæs vegna
því sönnur nöt einingr af tilhöggri
váthverfum, at Ísland taki at vod-

Samkvæmt tilhöggri váthverfum

3

stöððen metfors með þessara at öllu
hest: i sinn hender, þar sem Íslendingar
væru lögum samkvæmt òðru ótanvik-
isöldum: öllum ótanvikisöldum einum,
og þær gátu engi læsir vært
tök þeirra, sem meti umboðið fóru,
en þær ókvæðum alveg óljólvæni-
leg. Þá en hildur engi ~~ófleift~~ hest at
líta varðsípi, sem tilheyrði hér, en
kennum van undin stjórn annars
ófleift: leys, helda áfram at gata
íslenskum landhelgi, jafnvel þó at til
varðsípiðsins landka hefti ristast, sem
ekki var.

Trúndaleust er, at þessar á-
kvæðarinn voru meðregnlegar, og þa-
ðeki ritun, at þær voru heimilein
bæt: Þær: íslenskum stjórnspánum.
Fétti: og alþjóðalögum. Það: konung-
ur og löndi stjórnwöld hefa oftari á-
viturbæt, at hef lifið: varit vitt at
farið, en frá fersum atilium hefti
heft varit notanda at vanta. Það
hef og a.m.t. 2. stórvelli: Bretland
og Bandaríki Norður-Ameríku ritur-
bæt hinna myggj vetharstöðum landrus.
Um afgötum numra annara stórvella
er því mitun öllu meiri óvissa, en
miðvaldi hef hengi komið fram. At svo
sigði og vel voru vitnugott eins og
vara vor vitni um, en at gekk
fyrirleggjum vetharstjórnarinnar, og
en meira en valforsat, at svo vel hefti
tíkist, ef engi hefti: vilt samlegun
síða innanlands.

3 áðurstundunum 10. apríl var
þarit með varlegs, sem óptatur fólkast
þugtum. Þá vel vera, at með hefti verit at
gagna eina lengra þegar: stórt ófær
trax en ært var. Þegar þri miðaði
á ófara veigamálum íslatun, sem ekki
er heft at veðja allra hér, Einnig
dæl að það dregit, at: ~~þegar~~
an hér einna vörn Íslendinga sín at
gagna hengi að rétt annars og stytja
allra ærtir einar uit örningustu náttu-
ákvæði.

Hversum mikilvægt ^{vært} er að fylgja
forsír reglu, fólk vikistjórnin ^{um ein}
sömuun fyrir að meðan hin var gef-
lita gengi frá tilleggnum um fram-
greindar upphæfingar, fari að einmitt
ritari líta degs 9.april þarit henni
brich frá breskum stjórnvöldum,
þar með segt er, at breska stjórnin
þótt, at með tilhiti til þjókun inn-
væsinum: Norway og hertóken Dan-
markar sú að skata Íslands ófins
mögjum vitjánawært. „Hins vegar hefi
breska stjórnin ákvædt at hindra
þat, at Ísland myöt: sönnu ölög
og Danmark og mun agra hvernig
hei vitstöfun, sem meintgreys er
tök þessar. Slik vitstöfun kann at
áhentu þat, at breska vikistjórn
inni vært: meðan viðar tildekkun
í sjálfa Íslandi. Breska stjórnin
agris mít fyrir, at íslenska vikistjórn
inni mun i aðrir þeir reita síðan-

Leyfi ritum orðrétt:

stjórnin kannat þarfumt því með, og
at hér erum spil höfut lífi samrínum
sins við brekun nákvættjórnina sem
hevnatastli og bandarætur."

Met þessum vistist at fari þannit,
sem ófart heft: veri. ~~veri~~
~~veri~~ 2- ekki átháva til at draga dul
á þat, at bresk fólk sitt: nýjög umhi-
menn at hraða afgræðishverfingu slækt-
menntilgreininga um meðfert hvernig-
valdrins og utanríkisins með eiginum lund-
hefisgæslum. Tölkin meinn, at með þeim
afgræðum varin leagt frá fólkini hettar,
sem afgræðandi vor, at landit yndi
þeranum í vegna sambands sines
við Danmörku, þó at nið hettar, um
stefdu: af því, at landit sjálft varin
talit hafa hevnatað fólk, hildit
vitamlega.

"All þessi mið voron rædd i mæg-
um fundiðum fyrigrannum og flókka
dagur og næstu daga. Senti þat ó-
lyki þeranilega sökkut en fólk fyrir
um afgræðishverf, at ðe þingi eru 3 full-
trírar, sem frá þær vorum at telja
en undan eitlands störveldis, t.e.
hinsleins, en íslenskra lagrannum.
Van spri eigi með at hvetja þá til
~~þessi~~ vefs um fólk ótríkt, sem at vos-
töklu vorum at fera dukt með. Vorsdi
sjón ljósender um þat við næstu al-
frægishverfingar, at skemmu nærum
vort: með öllu útrýmt af alþingi,
en at ~~þessi~~ verð: ~~engi~~ fórgar fethulast
fyrir land og list at loka ~~þessi~~ felskjent

L. Heið

Nóuntáðan af ihverjum þeim, en
áttun sín stóð 9.april og varð ógott, var
en ekki sembustana 10.april, færst og færst
hrekk viðkvæmum frá 11.april. Þau
er líkt ákvæði í vísindum Þorða og Þor-
lendinga. Þau orðurhingar Þorða frá 9.
april segir svo:

"Aftan 'Islands er hins vegar sín,
at þegar sjálftið: 'Islands var ritun-
bund 1918. Þótt þau eftir óvarandi Þór-
lendingi og en ekki þess vorulæst. 'Islands
vill fari heim til nái teknit bátt;
hennanlegum ógertum Þa gert bandar-
leyti mit umhverfum hennanatölga.

Þó at íslenskri viðkvæmum
leitist dök, at íslenskar þjóðar eru fyrir
þótt megar og verja blátléysí nái,
vill hin teknat dök slígt frans, at hin
mánn ritunda hennanlegum ógertum
annars við, sem: hynní at flætt
þótt að þessari ófélögum stórun. Þóttis
stjórnin leitu: 'Gós þá ein hegg vor,
at mið fari að fylgja vegnum itaðra
blátléysir, verð: komist hér illri
hinn um skertingar að því!'

Stórun sín, sem: þessari orðend-
ingin íslenskra stjórnarinnar kom
frans, en ótrivatt mótmælt af allri
stöðum og rögn íslenskra þjóðar-
innar. Ís því sínun gat til miða
bannið at vikja frá henni, þau sem
leitir aldrófumstílarni, Engla-
línum og Fríðarísa, at tólf hundrað
á sinn lengi eigt 'Sólkubringus' fulla
vinnum, os íslenska þjóðin: hér

á dökum annars en göts at minnast frá
stöldum sínum með þessar spjötum.
En ólíker óskarinn og persónuleg annars
minntáðra manna með öðrum leitnum
óhitaatílannum get, at sjálfræði
engra breytt var þessa ófötum löjt-
vinnum?

Hestu dega eftir 9.april voru
mánum með og meðan um, at brekku
þerfli ykti: fari og þegar settu þér
á land. Ír persón varð spá eingi þegar:
stóð, en ritat vor, m.a. vegna
af ófélögum blátléysir: þá að:
miði meðstofu brekka þingars, at
hennan stjórnvalda voru at
hengja afstöðu 'Islands. Full ótata
en til at stóð, at þær manni hafa
hæft um þau ómátt mit Bandar-
vígjumum, og þei ótrivat, sem
eitt ógert hafi að m.a. veit be-
varasíðviti) með ritum þeirra.

Aftan eftir 10.maí var svo
brekku þerfli settar á land i fylgi
rits. Þána degi gekk hinur óstípið:
sundlöguna 'Islands' fyrir íslensk
viðkvæmum og fullurrit: henni
var, at hinur brekki þerfli ykti:
hér dök stundinni lægur en doku-
mentum krafti; enda myndu Þorðar
á vegum hér hafa afskifti af stjórn
landnáms.

Síðan senda deg afhent: íslensk
viðkvæmum sundlögunum ritum,
blátléysir löjt, löjt, löjt, löjt, löjt, löjt
og segir þær m.a.:

"Má af ótrum um þeim, sem

gerðum meðanni i mózunum, hevurinni
þreyjanum, en óflegrar Íslands vor
flegrar brotta og sjálfta: fers skart,
verður íslenskar viðskiptjörnir at vísá
til þess, at þann 11. apríl o.l. til-
leypt: minn brekka viðskiptjörnum fóru
leya --- alftöldu íslenskar viðskiptjörnir
arinnar til tillögum þenna um at veita
Íslandi kennsluvernd, og samkvæmt því
miðmáli íslenskar viðskiptjörnir kröft
uglegra ófelli þei, sem minn brekki
hafið hafi framst.

Fers en at sjálfsrögnar vænt, at
bott vært: at fullur tjónin og skatt; um
leit i af þenn brot: á höglegum rétt
índum Íslands sinn frjólo og falt
valdaði ófelliars viðsk.

Minn 16. maí næstu brekki andi-
versum miðmálinum íslenskar stjórn-
arinnar. Segin fari, at brekka viðsk.
stjörnir lefi: sít sig límita til
meit hengumini Íslendinga sjálfa
fyrir augum at bora: veg fyrir
þann möguleika, at fjötvaran
brotteigja Ísland. Þórs mill brekka
stjörnir „eimig taka þat fram, at
þat er farið að ekki gera hefum
et helle fánum hev heim, fagur en
afstandandi ófriti líkum, og at líkum
lefi augum að ekki gera hefum
at skifta sín af miðvændi stjórnar
hundruum!“

vegna þess, at þær hafa
tekið sín sjálfunn þat meint

Íslendingum en þat at sjálfsrögnar
fjört, at Brekka hafa hengumit landit
sínum meðanni íslenskum

Iðslendingar. En lítt en teknin engin ástæð til at drep um, at af heilum heng sé mælt, þegar þei lög at bæla hev sinn heim óvatn og upphandandi óþritið hóku. Að hennanum verður þei at hafa sinn bróðurborgar óstund, sann 'Iðslendingar' brokki eiga nið mega líta help notkun áhrif að vildi sinn til fulls gjálfstæði; fyrst til að algars blithugris; styrjöldinari. 'Iðslendingar' gaitu engi mið hennanum að gera ~~þessar tilgreindar~~ og fyrst í þei dökk at hafa um þat með að ekki eru þau at rekast, en þei eru at taka með festr og stillinger og ekki fengið eru at draga in hefðum legum af-hertingum þeir.

Aðhundur er þei, sann aðgast hafa, sigrar, at 'Iðslendingar' gjálfir vitsa dökk meða tiltölulega líttum um framtíð sínar. En lítt leifar þó henni um þá hevar fram, at higjapen þri öðru með að dökki ut vanta, og at 'Iðslendingar' engin atstofa fær með sambandi sinni við annan mikil. Viljanum til algars gjálfstæðis og avarandi blithugris mið þei sigi dökk, þei at að henni hafi allrei verit meini; því f er mið

þer þegar i heftiboknum
dar
þegar órædd

Minningsorð
um frí Margrétu Svæinsdóttur.

Hunn hl. fessa minniðin
andstætt frí Margrét Svæinsdóttur á
heimili sinn, kennileg við Bræðra-
borgarstig hev : hér.

Margrét var fædd 24. desember
1861 : Ártíni á Gíslavarni, dóttir
Svæins bóna Sveinsson ~~þær þar með~~
og kann heva Margrétan fyrir hér-
dóttur, sem líjugga þau.

Rimlega tuttugr og friggja
ára gömum, ða 7. febr. 1885, giftist
Margrét Hl. Guðrún, fá sjónumi,
og líjugga þau : farsalur líjóna-
bandsi : full 55 ár, sp.e. þau til
Hjörðar andstætt hinn 10. febr. o.l.
Vart farið óanum á milli þeirra
ljóna, enda höfðu þau atit sam-
tala verið og meit sannigillegar
áhöldir með sér bratt i gegnum erfitt
ljófþjóri.

Hjörður ~~Þórhallur~~ var afbranda
verkumátan, stundan: øgð : h.m.b. 40
ár, en vann jarfrumt at steinsmiði,
sem kann sita lagð : um hvit ein-
gjóga fyrir sig, og loka at gekklu-
tíðum.

og Hjörður

og komur að finna til fyrsta-
aldars : Svæin bákvarmátan, fari
bákvarmátan, ófær verksmátan,
Hjörður verksmátan, Hjörður
bákvarmátan, gefit velteði, fari
bákvarmátan, fari Sigrún og fari
bákvarmátan, en fæst 1925. Hula ferss
óður þær upp frá meira aldir, sem
síðum hóttu dótturðóttur sínar,
engin falgð : fátt undar dóttur

þær Margrét Leigtund alls 11
börn, ~~þa~~ meira aðat vori var Margrét
ein at skrárinn ferss stóra heimili
mátan meðan hevur hennar vor að

Hinn lét ein fæt verkefni fó eigi megi,
heldur standet: hinn (ávalt) sáfranum
fiskverkunum, bat: fyrst og fyrstuunum,
Lærðarman hefti: hinn gert valt til
fyrstuunum heimiliunum og legt: standi
nötkjum til at afla fari ekki tan.

Óll fari störf legti: hinn af
hendi með frábæri stórkum, dreguti: og
fældi. Þaðið Reykjavíkingur segja eum
fó fari, at fiskverkunum hefti hinn
standi af svo miklu hæppi, at henni
hefti standum orðit at hýlpa hinn til
at ala börn um.

Þátti lét Hengist fari störf
verða til fers, at hinn varrælti:
heimili að. Hinn lét sér miðgj art um
hörra um, hvort: fari til meggðum
og til at inni óll störf av af hendi,
at fari undru verða dregandi fegrun:
fjöldilegir. Þaðið var hinn:
besta legi, enda van heimilið at: fengi
mátt af gestum, og leiktu: all: fari
fari, sem fengi höfðu eina rúnni
heimili. Var fari með aðrir fari, sem
eigz frábært dölu til.

Hengist var vinsæl af öllum
fari, en henni fækta. Fáhít: fyrstu,
en djörf: frangöngum, drapton nökkt,
og trugðatröll, öllum fari, sem henni
gjort vel at fari fari hins besta:
ritmöt: og valda, af a fyrst: at
heldur.

Sí, en fæt ritum, fækta:
Hengist: eigi fyrir en hinn var henni
fari at hæfð-áttvætu, og kynnt: Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Lyttil að undra standur

vit meiri þessi

I hissuna heyrir

henni fó fræði: órinni en blitum.
Henni eg ~~er~~ lengi minnumt hennan,
réðum fræði hennan, agrindan lag
aftuni: til svönum. Í fáum orðum
sæti fers meundórus, enn gjaldi
fersa alþjóðubónum fræmer en flæta
átrá, enn eg hef: segurt. ~~Hefti~~
hefti meit settin í þostfötum.

Bjarni Benediktsson

Bjarni Benediktsson

1.

Björn Þorfinnsson

Breytingar í Alþingisánum
þar sem er skiltur -
einnigar i verbalistssamtökum

fugur millundafélagið Íslunnar
var stofnun, hérðan var: kommunistar
og Alþingisflokkus með einum frá mynd
at næst fórum varin varit at stopna til
Björnings í verbalistssamtökum,
einum fóru þánni, at fóttu varin rétt.
Vitarbeiningar á meðsýr verbalistss-
félögum og einingar þeirra er ein-
mátt fyrirvara fórum stofnum Íslunnar
og annara millundafélega ljólfatistis-
verba manna. Hetta stofnum fórra
félöga var beint inni varit at hindra,
at verbalistssamtökum hittuert:
runnar, og at öranger sá, ~~sem hittuert~~
~~hittuert~~ göt fyrir þátt fyrir alt
eft: en: t: af starfi þeirra til göt
fyrir verbalistnum, gott: at augur.

Sökk á sundrunum hethunnim
í verbalistssfélögskynnum eiga örni
en ljólfatistis með. Þau eiga fyrst
og frent fórin, sem vitt: hafa fórt
skiptilegji félögum, en ^{ðeir} eru ótaðar
klent at leita til sundrunum ~~þeir~~
Björnings.

Verbalistssfélögur og sunnband
þeirra eiga, ef rétt er at fari t, ein-
nigar at vera samtök verbalistins
til þessi fyrir laugsnum hans.
Samtök, sem sér ~~þessi~~ utan mit
alla politískra flokka, og geti ummit
at höllum fórin flokksum en leverin

2.

síði til að heita ein fyrir mikilsverðum verðamannum.

Í stórt fersa var samband verbalistsfélögum, Alþingisambandit, tengt við sínum ákvæðum politískum flokk, Alþingulflokkum, með þeim hefti: at horthveggja vor i rann og voru útt og hitt sama.

Síðan lögðin gilda einn fyrir horthveggja, enda heita þau lög Alþingisambands Íslands og Alþingulflokks. Eftir ólögu fersdóra er þat ólækkar sambandireins at vísma með þat talið með fyrir augum, at líkum loði sjálfstanstefnumuna (cosolidum) verði: bonit í heim á landi, og skol all starfsemi og beráttá sambandireins hefti: samvæni við tilfærðina Alþingulflokkur. Enda í sambandit er gengið fyrir stofnum sjónvarpsfélaga, sem stafí: sambandant efnum fers flokk, og tutta at fari, at til opinberara starfa verði: at eins komur þær með, sem eru Alþingulflokkum.

Flokksföld Alþingulflokkurinn eru, þó at: þeir sé ekki einum einars: verbaustu, sambandsföld: Alþingisambandinn ekki íslit en verbalistsföld. Enda er fyrir Alþingisambandireins sjálfrænt flokkfing Alþingulflokkur, og á sambandsfing og áðru trúarstöður sambandireins eru fyrriengjir þeir með einum, sem eru Alþingulflokkum og ekki eru: meðnum ófremst að jörnválar flokkur. Fari og ekki sambandsfingur.

3.

með list óðæta veldi jafn: öllum miknum Alþingisambandireins sem Alþingulflokkurinn.

Ei fari að sýgum að, þó at fullgt sé, at Alþingisambandit og Alþingulflokkurinn sé miðitt og hitt sama.

Þess heit hefir Alþingulflokkurinn nefndust hengjast á þessum samblætti. Enn miði í ritunum tínum sútt hengi flokkurinn af þessum hefð verit avit trúinum, og: framtíðini vortist henni, heint örnumilegan. Til lengda spóta meði ekki að fari at vila: sín heimilinn og sigrast vera sterkrar en þeir eru, umhverf. Ekki eftir, at mikilvælinn er bonum: hér. Enn þa ritur að fari at elga starflokksmönnum fari í at léta flokksmálin fari til ein teka, eins og miði eim Alþingulflokkum.

En þat, hevit vera þaum Alþingulflokkurinn til hengi, getur ófari ritst íslitum fessa mál. Ataldriftit er, at verbalistssamtökum: landinum geti heldist ólöfin og heillbrigð, far um at gagna sínar mikilsverða ólækkari.

Eftir at ólögu saman hefir verið þat, sem semilega atit hefir verið, at Alþingulflokkum eru: algegum minni blæta: verbalistssamtökum, tjári ekki at helda leiga: fari hengjist, at þeir eru: meðnum ófremst að jörnválar flokkur. Fari og ekki sambandsfingur.

í öðrum flokkum, sem þar bera
at vera, sem vöttluður óbrotanum.

Sílít er ekki einungis ósíllegt
heldur einingi ófremðum heft, og getu
dokki endit á annan veg en með algengi
upplausum samtaknum, ef ekki verður
á gert, Þá er um seír en ótít.

Ígjá í meðan fætta ítand heft,
deygur það kraft í verkalítsamtökum
ensins, ekki einungis með fari at sta
fri stöfum þínarsins fær, sem eina
máttun lengur varí fyrir félagsheildis
at fái til starfa, heldur eining með hring
at einungis samtökum og gera þa
flekkar þeim fjaðursamlega. Verbaumur
hér á landi voru svo fjölmeiri og
viga með mikil stólk í öllum flokkey
at óþróttilegum samtökum fára munur
eiga ósílkt leggara með at bora legg
en manahóum þeim frá, heldur en
með minni flokkurinn einum en fyrir
þessi miði veitt, og kann heldur en
á, at leggur sem allra flesta annars
flokkur meðum uppgi í móti sér.

Þú þessi samvisindi vorur sjálfs-
stæðsverksamörnum ljós, fegur fær
stofnun walfundafélög sín í manna
verkalítsamtaknum. Fær söldu þá
heit at afirlögtu rati, tali þess at
bora í veg fyrir þá andurumagi.
félagsma, sem andstæðingar þeim
löfnun stofnut til.

Afturt kommunista höfnum
fær visi ritandi. Fyrir kommunistum
vökin dokki at bora á óþróttilegum

verkaliðsfélögum. Guest i miði: fórum einasta áhugamál en at megrna röld-
tíðina ^{en} ~~síðan~~ með. Í dat einnatis

Alþjóðflokkinis

viðin fóru báma dotti: sínu, og of-
sóknunum og ótrúnum og þjóllum gegn
hverjum fórum, sem að annari dott-
riun er. Fóru völhus fess vegna ekki þá
hítina at megrna at báma á einingu
og réttlet: innars Alþjóðflokks banding.
Heldur hafa fóru gett hvernig til-
væntina í fáum annari til at
blíða þau og sunndra; fóru skýri
at báma: fess stórt upp eigin sun-
tökum, at vísu meit fögnum orðum
at gefi varpi, en meit ráðnum húz
at hafi fóru algeða hundarjónir at
vinnuskerfi fyrir mey, jafnþjótt
en með ~~há~~ fórum til illverkana
gleist.

A þíðum af fórum og fórum
tilgangi hafa sjálfstæðumann óheit
og óskunn. Fóru hófu fess vegna mark-
^{baráttu} fórum fórum
vissa ~~þáttu~~ tilbúars at kynja
átra flokkur, og fóru fyrst og frumst
Alþjóðflokkinum, til at sameinast ðeim
um at hunda fersum mánum: deep-
legt horf.

Sínum fóru, sem eyjan þátt hafa
átt: fórra baráttu, sem sjálfstæða-
verkamann hófu, hafa hítit stórf
fórra meit illverkniðum gegn-
vinnunum ey ast, at fóru hafi un-
saga sunninga átt at hengja, heldur
mín, at hunda ~~siðum~~ mánum fórum

Enir gátu feri at vinn hafið verbalts.
samtökum og feri væt dreigd í feri
állan miðst. En til pers at helja feri
til nýss vegs og vörtingar um feri,
feri sem þod átt: vifftumunum og
muntum, at viðum væt öðrum, hvort
ven þod voru Alþingi hafi hafat at skipti
einkenna at vinn.

Einstakkin fættir fessumur hava
áttur óskum eigi veltum. Enn sem hafi
en um frumvarpi Bjarna Snabjörns
varur og álfstundur Alþingis frá!
vérur aldríðargæfir i heimini.

I frumvarpi Bjarna Snabjörns
værur vorn stólköfnumar ~~átt~~ sér
vítthús öllum til henda settan fram.
Til pers at fá samkommuleg um á-
lyfum frumgjáins vart: bíli at díl
af knúfunni um blætfallskornningar,
sem sjálftatínum atit blýða at
þeyjast fyrir, en vir vor auga
heit at bama fram. En at öðru
heit: gildi á lyfum um eina þá laug
en frumvarpit.

Het ályfumum list: Alþingi
afir þiri, at gera fyrft: feri breyt-
ingar á Alþingi sambandinum, at þod
væt: óhátt öllum stjórnvalahlöblum
~~og~~ at innan félögumna skyldur meiri
helyt fult íslurítt: hevit enn stjórn
valahlöblum ferira lit: og at
magi meðin gengi í stíttum félögum
meira feri, sem: ferimri stítt er.

Fugur ályfumum var saman
áver, um þod mætt, at veta Al-

sambandinum frest til heimins 1940
at bama breytinum fessum á. Ef
dekk verður mit þot stórt, verður til
tala, at Alþingi hafi hafat at skipti
fessum miðum væt hóndslögum.

Til pers þárrum för voruanda
dekk. Þauv tillegast er, at verður
meiri vart: fessum miðum til
lyðta mit samkommulegi ein a milli
Alþingi hafi för eina þeyjast, at Al-
þingi sambundinum hafi hafit
samkommuleg um leitunum i fessa at
væt sjálftatíð verkanum eti fulli
tvíra ferira. Ef Alþingi sambandið
vill óveigt gera þod, sem gerat
verður, aðferð leitar af dekk lítt
í löngum, þar til samkommuleg-
um leitunum hafið.

Sjálftatíð verkanum bita
þri eum og mið hvarð ~~þessi~~ vanda
vill. Feri eum ~~þessi~~ stórtum
i at líta sunnagjána skipum feris
miða eigi strandi á sí og vilja
sunnum allt samþarf til at bama
heimi á. En feri eum sín stórt
vætni i hinnum at líta eigi lengur
gengi á vett sínum. Feri en þod
þjóst, at til pers at sunnivum at-
~~stórt~~ tekist, megin eigi sunnivum
en annars at-lens, heldur þarf sibi
of beggja hálfi at vera fyrir heim.
Feri eum pers vegar einnig alþruni
pers at taka til sínum vata,
og at vir eum ~~þegar~~ stórtum i at sunna
sambandinum verbaltsins. Benediktsson

Hitaveit ar og

Alþestuflóðburinn.

Eftir

Björnna Benediktsson

Að ólíken kátt mið broðurst í f
áðstæðjandi örðugleibum. Þarf meint
verin sér að vísu göst, hvernig
komist er og hvernig horfum eru,
hvort sem fær um illar að góðan.
En þann leituðu ekki hringfellart,
heldur vegurinn þann öll innrett til
hjávagn og ihusar þeigar i stað,
hverjan nýjan framkvæmdir megi
gera i stað línum fyrri, ef þær
skýrður broðurst til fulls.

Síða meintinni aðrir að móti
fallart verður. Þat er innstaklaert
og kemur fad eitt: hring að á seða
ára fyrir þat, hvernig komist er.

"Örðugleibin 'Solendingar' hin
nústu að hefja verið miðlin og
varaði. Sjálftætismeini hefja alveg
ákvæðum skotanir um, hvernig
á þessum örðugleibum standur.
Þeim ríktu sunn stjórn vikins var
eiga heitast sunn langa hrít, og þau
innrett; sem fær leitu að, voru
lyginlitir. Sæist og sunn situr vor
fö til þeim heitast. Þei broðurst
nít eins og þau meintum sunni.
Þeim gleymdu að vísu ekki því, sem
gerst heilt i, en fær leitu á seðan-
iðnum miðunum (allar: bratt). Þeir
tökur nít ákvæðumini, þótt nýja
nít reisan hevðum og eiga sunn
sunnið fath i, en þó fóðust

Fuglinn var fórt út frá fyrri strand, sem : fugra blæst - rit.
 Í sútastrír vísar óskaparit um dveg með vitþarf hin á landi. Á einum síðanþingi gerður út: : heimini fær at buntin, sem gengið fyrir er óverbær, at mið eru 'Islandingar' blæst í fær með því, þar sem fær hafa selt h-u-b. 45% af útflutningi sínunum og kveyt h-u-b. 55% af innflutningi sínunum. Samkvædi landsmanna rit konung færinn var sítt og fyrri með fórt á utanritsmeðusa færinn og landhefðis. goslu óframkvæmanleg.

böftu : fái með sér

fugur í vestri móðru

Alþingi og nákvæstjörnir bringust þar með meðallega rit. Alþingi óskar með einrívuna samþygt, at ~~þessi til~~ landsmenn skyldur taka öll meðfri sinn í eigin handum. Ákvætanir færur völtron alheimstþegli og verður eigi um fórt deilt, at hin var deigð. Óskar meðallega rit bringt. Það er alþingilegum at vissu ófri. Enna er ófri að, hvannig til tekst met skiptum um ritkvæmila óðar. Það eru en ósigt, hvoran við stafanir verða gerðar ut af hinum ger samlega brotta vitþarf; í óskum meðusa landsmenn. Vatnlega ~~þessi til~~ Alþingi óskar meðallega og nákvæstjörn og Alþingi mið at: : hefð. Hvatt ~~þessi til~~: færnum meðung og ef nu verður færum hefðit, sem upphafit bendir til, þarf ófri at örvarsta. *

~~Þetta tilbækjaði hefð~~
 Fugur óðar hefðar meðallega hefð heimsatbundinum hefð alveg óskaparit. Ófri óskar hefð, at hita-vitum, hit mangföldu ófri lítislegat hajningar, umni stöðvast mið um sínus. Ásællegar eru óskaparit, at tekast umni at mið fær, sem eftir er af spri : Þanníðan. Enn fóri allan horfin á, at verðit umni dragast um lauga hrit og verða miklu kostnadsannars en ófri. Afleitingu færur fórf ekki at hýra. En óskaparit af ófri er þó óskum meðallega fórt, sem við færur meðum hundruð verðsmanna, sem kveyt böftu allfornorðin sínar á færri óri á færnum framkvæmdum.

5-5 óskar hvannig komið var byggjargjörnum, verðið rínum, og ~~þessi til~~ óskar hvannig vorin um hittaveitavirkjunum at tekast færnu rit?

Ófri hefir verit fórf, en mið er ósigtsgar, at vel sé á hefðit. Áfri rit óskingleikunum sé bringt. Ófri hefði ~~þessi til~~ þar meðallega óðar en eigi annarsins. *

Borgarstjörn Reykjavíkur er fórt að ófri. Borgarstjörn og borgarvat hefir fegur hefðit hundrað. Ákvætið er hellað ófri rínum rit verðit,

fengst til verktaki ákvæðum sinnar.
 Síðan munu allar hringanlegar vart
 stofnun til at vegna at ein viður-
 mun frá Danmörku. Þó fát brogst,
 og vit fari verður fari miðum at
 biast, munu teknir upp sannings-
 list verktakar um, hvort nökken
 önnur heit sé til framkvæmda.
 Hafa munu fengi til : hringun, hvort
 nökken slíkar heiti séin fáran.

Beyrframt hefir verið heft à
 rannsóknunum um, hvort miðak meiri
 framkvæmdarlegt : stórum til à
 vestri sunni. Þó díkt geti tekið,
 munda fát hvorthvæggja : sunn
 bato í brigði við afþarf verka-
 manna : sunnar, og at rannsóknar
 heft : ~~þessar~~ í hitaþarf bayr hin
 à vestri vettir, en ein verður at ekki
 at hitaveitunum um daki verða fari
 til innbóta.

Beyrjönn um daki hóf
 íth skír líggi og vera fari til
 pers samtarfs ít mikistjönn um
 óren frábæri ráðstafunum, sem ein
 virktar óunfljóttanlegar.

Um allt gettu munu bayr-
 fultkvíum í öllum flokkum vera
 samræða. Í bayrinnat: hefir fult-
 kví: Alþjóðflokkurinn ferugtist berl-
 mannlega ít daki eitru en sjálfs-
 stæðismann. Hann hefur jáfut og
 fari aðst sér líðt, at ein en tími
 til framkvæmda og dýraflegas ákvæð
 eru en eingi til árákana og sunnhei-
 gindar.

En annan man er einig til
síðast líðum fyrir þingið sem hef
þigum blæt: um hitaveitnumáli. Þessi
fyrirvara miðrvarni verkaumannana
davíðan ekki til fers at hengja sta-
venda á nýjar leiti: málinn sta-
til til fers at sigrar fram á, hevur
innot: sér varlegust fyrir atvinnu-
lausen verbaðist: sunnar. Á meðan
blætins er annat. Tilgangarum er
at sunna, at bájan af í völkin og
Sjálfstæðisflokkunum veri eðla á
stöðvum hitaveitnuman. Blæt: til
skor fari fóster, at: mög er
hef: heildit „streykt á móti“ hita-
veitnumi og sitan með innot:
sina tali: framkvæmdir með
fimur ~~háttar~~ afleitinguum, sem eru
einn ótrúvan.

Ift hafi verit með örsumniði
fari: i íslenskum stjórnáloðum,
en allrei hafi fram in ferri verit
þessi komist. ~~komist~~

Allir landsmenn vita, at
meiri hlutunum i löga- og jörðum ferkja-
vínum og Sjálfstæðisflokkunum:
heild hafa frá upphafi lengt meiri al-
it vit fætta mið en nökkt annat,
og hafi fari svo læst á leit, sem
komist er, með óþróunari horðaðum
vit ~~þó~~ ótjóandi örtingleika innan
lands og utan. Af öllum örtinglik-
num hafi fjandskaper vissar
hlíðin viðri flokkanna verit kippr-
~~um~~ og sunnar. Þessi er ótrúvan.

jafnframt
Alþjóðflokksins, viðbýðst legast ver.

Í upphafi bilden Alþjóðflokksmeini, at líta-
: bájantjörnum Reykjavíkum, at líta-
veitan væri einum að flugs sem „-
haldið“ heft: meðan til at sýta logo
virðinum. Sjálfir höfður fari ekki
aði náinni verðbrot: félögum at vísá,
og hin fosta meðal færvar at bengast
ekki fyrir nærra mál miðeins
vega sjálfs, heldur einum að veða
ákvæðafjöldans, sem á fæt væri
begt at veita, aðr: fáinn ómögulegt
at skilja ólægla sjálfstæðum meðan
fyrir miðeins. Þetta hefur markat
alla afstöður færvar til miðeins,
þó at hin heft: verit á aðra borti-
lægina um breyst: leg.

Júlíusquin um lítaréttuna
hefir statist: lengi : bájantjörnum, og
Alþjóðflokksmeini sín fljótt, at fær
miðin ekki komu fram sem opin-
berir fjaðrumeini miðeins. Þó var
fæt eins síðusti aftur, at eg kom
: bájantjörnum, en fæt var ekki fyrir
en 1934, at færvar með Alþjóð-
flokksins töluðum líndregið at miði-
miðeins. Þann eg sei staklega aftur
því, at einum færvar taldi, at hin
veri : alðri mikinn „luxus“
væti:st, sem óbær fámennum bájan-
félög heft: alls ekki efnar á.

En Alþjóðflokksmeini sín var
sægt brött, at í færðu ~~stofna~~ var
færir ekki statt. færir töku fari upp
lauslegri at fært. Tantruinn á málum
fjáskjálasafn Þjóðar Benediktssona

7.

Alþjóðflokksmeini
vildar

fugur lítaréttunum á Reykjavíkum
vara begypt, fyrstur Alþjóð-
flokksmeini á miði: aftur getur
Engum færvar spreddi at hrossi:
: bájantjörnum með kaupunum.
Þegar ófærvar til hevra fáum.
Þóttum ~~þóttum~~ ðóttum ðógg
er til fyrir því, at ræðivara
færvar, ófærvar sútun undan
heft: fæt miðög : hringa at
leita ræðivara valdi sinn til
banna þær. At hónum
træxt: heim sér fó ekki
til ófærvar fáþeytvan vald mis-
bætingar, heldur veitt: sann-
fylgjat með langandi heudi og
lengitum til bájantjörnum.

~~Þóttum~~ ðóttum ðóttum : og a lífli:
Alþjóðflokksins í firi, at færir hafa
má: en lengi þygð: at ræðivara.
Há færvar eru át: Alþjóðflokks-
meini má: : bájantjörnum: fæt
vora fó ekki hringum tökin fyrir
ræðivara at lata ekki ræði
færvar fáum fram. Þau og oft ~~þóttum~~
~~þóttum~~ fæt: vedi raka, at dero meði
væði: og: A hóningafundi: Þegar
fæt: að: Það fáss, at lífli:
má: verða in liðarvalfara kvæði:
um hringum því: haldrið fessor
síði: hafi ít líma og fyrirbláttum,
síði: hafi ít líma og fyrirbláttum
alðri meðan: miki ít hósin Alþjóð-
flokksins: Það fó ekki fáði
færvar fáum fram. 1938 var til henni

bést og hringum á, at lata alglegt
má: „haldrið“ má fram at ganga.
En hin beinur andstæða heft: : Þó stó
foss var barið á miði: hvernig ein-
stakri áhrifum, sem miði: vanta
máttum til framgangs.

Áður seintaklega vor hennar á
miði: öllum framkvæmdum á Reykjavíkum
stóð frossið ~~at~~ fáa miðum
lengi heft, fyrst upp : hengil og
áttar sunnar : Þóttum og líða
bitan fætan. Ekki stóð: fóð
með rökum væri sigt, at fyrir
heft: alle ~~þóttum~~ fæt: til at bera
fram að fáa ferra ~~stóð~~ fóðum
þar ekki at rökum.

Til framkvæmdana á Reykjavíkum
var næstu gert at fá að innar
er fer van fyrir. Þann miði: ekki
fluttið inn vena með samþykkji
gjallengis - og innflutningsveldan.
Í nefðum voru fói sem ella
Alþjóðflokksmeini og Fransískan-
meini óbrotandi. Að lengum stóð
heft: á annat ír. Hver væri ófært
ófærir sín, ef vit hefum verit
færir fyrir með framkvæmd verba-
ius!

miðum línsutveginum skal
ekki vratt - Sjálfstæðum regnud
af öllum miði: at utvega límit,
og vorum kvað aftur annat bárin
at fá fullkomnum óvratt eta rettu
sægt loftið um laín. En vit vorum
Borgarsjálfasafn Reykjavíkur

8. (sá í fram))
at lata litaveitn í höldum
kvæða eins og dögs fyrir
sölu.
Vorandi orðar sín litaveita a
Alþjóðan flokkur broðum um vesta
vetn. Afriði þá sem hér er
einskriftin óskar óskar óskar
fyrir at sá gefna höldum,
~~at sá til hafði fyrir~~
síðan til hafði fyrir
sjá eum óski annar mölk :
eðri, en þær sem legger af
brunnunni Conningshaldfordun
Alþjóðan flokkur. Hópar fyrir:

værin fórr lengi vel út um þín fer.
Gúrur getgáttur hafa komit fránum um
kvæðingi á þessu hafi: stöt. Ef sjálf
stötumnum væru mett saman innan
og Alþjóðublaðið, munda þeir fyrir
lengur hafa komit mett á móta gets-
legar óskarinni á andstæðinga eins
af þessum sökum og Alþbl. veri mi
á því. Síðt er sjálfstæðismönnun
kvæði óskap. En þeir geta vitnað til
unmunda formans, Frøyri óskar-
flokkur, sem sagt: at fessi láv-
tala og önnur þjá mikinn heft:
farið út um þín fer, vegna þess at
að leður fjarðamála með teldur. Þa-
leðingum óski farið at greifa meiri
skuldir en þeir fegur heftu safnat.
Óskar heft: Alþjóðublaðið gott af at
vissá eum upp fyrir ein, undin hvorra
stjórn fjarðasegin vikinsins komur:
þat enga heft: at fessan afleitingu
heft: Sam og hitt, at sjálfstæði
en sjálfstæðismönnun komur á mis-
i vikistjórn og töku við fjarðamála-
stjórnunni, þa flæst hitt.

Af þessi dættu gildi: en fórt,
hikit dæmagátt blygstanar leysi þat en
af Alþjóðublaðinum at hafa einmitt
á þessi óskar óskar óskar gegn
sjálfstæðismönnun fyrir at gerði in
ferra: þessu mál.

Um einn seti skil fyrir komið:
kvæðingi mið þat vera, at miðgegn
flokkur, sem at gúrur heft: hefir mett
at gerðum óskum á óskarinni og

greinast í tvær personar,
Mr. Ófeyli og Mr. Hyde.

þær hefir : hing, tilgreind lifi
átt sér stað enget baráttu
mílli óþókkaþjónus og
maðurðarinnar, eins og ófari
átt sér stað : hugmyndaflugi
skál eins.

Glefa línskeið
í upptáknunum!

beyrostjórnun miðið ístæðan
hann vill vera ábreygjan flólkur og
ljóða fót sinni í næst, dæli
á þessar óbreygjar heft regar
sæstafestars örlegatunder hefji
dökum óvinalagrat?

"Í öllum mannlögum verum, búa
tvo ölf. Á meitilt, lítt goð. Enskur
skáldsagnahöfundur hefir líkt þessi, þar
sem hann tótan sema mannlum ~~þessi~~
~~istast~~ ^{gríðar} taka óreglaskosar gefi.
meiri personum ^{semilæsn} ~~semilæsn~~
"Í ölf er hann ~~þessi~~ óþókkaþjónus heft
ur meintur en i hinsi óþókki sva af
her.

Sípet hefir ferit fyrir Alþjú-
flólkunum. ~~þær hefir átt sér~~ ^{stær} heft
baráttu milli hins illa og góta
Lukalofort ^{eftir} ljóða óra áthunarinnar
þókken Blárasvöður Alþjúflólkunum
en skeit, ^{en} síðla kostirni til
Frávarðsveran á 13. Alþjúflólkun
þinginum 1936, sam einingar meikit
vit kommuinsta 1937 og 1938, sem
heftast: meit sam eiginlegri upptállingu
til beyrostjórnar: fórum vatrna
meig at virja allt oft in a ^þ ofsiðnum
í Sjálfstæðisverkamum: verbalts-
félögum um ^{og} fullgjötum meiri um, at
þat væri blethun á Dagskránum, at Sjálf-
stæðisverkum getu stilt upp ^þ ~~þ~~
listu mit stjórnarhorningar. Alt
en þetta einungis ^{örfa} spóði dæmi um
hvern ein staka óþókkaþjón, sem
flólkur þessum lígi.

10.

þurustil i upphafnum jara.

[spáningar og heitarslega var átta
eðsta árni gegn komunum]

[og frambana bæjarárfulltrúa
fyrir fóra degar : hita-
vitu málinum.]

besti] fóttakam : fjötöljumini töl
at helja fjötina í fari forvat; senn
hinn var kominn í flófortun um breyt-
ingar á Alþjóðasambandinum. [Samvinnun
vit sjálftatíslum : Dagskráur. [van
konsan 10.apríl.] Alt um fóttu strik
heimsins heitarsmanni sannandi.

En nín helji ófólknum aftur
níð afhljóðinum : Alþjóðablaðinum.
Vannandi helji manndónum flókkunum
eiga ofreygt sig svo, at henni hafi
eiga aflat til at veða líkum ófólkastap-
nunar : framtíðinum. Ef svo er ófólk
þa munu fóð vænt fyrir Alþjóðablað-
inum sjálfum. Sjálftatíslókkunum
helji stórt bestri atlögn ~~skáldar~~
~~lega~~ en fóssar, og henni mun dæki
síðan.

'Íslendingar eru nín battar
staddir en noldum sínum' segir. Alt
vísir á Þórald Guðmundurini
eisining og svina ein umsíða laust
at leysa vandaðum leyma. fóð, senn
nín er agt, um hengi verða :
mánuðum heft. Íðvergðrapurinn
dóhi síður en manndóttir. Sjálfta-
tíslumum mánuð verða höllum sínum
trúin. Brunnimurða á Íðvergðrapurinn
þegar henni henni frá, en
dóhi líta henni fela sig frá at
afvara skyldum sínum.

Bjarni Benediktsson

Fremst at fássu hafa Þórand-
ingar einumagis verit áhorfanda
at hinnum sérlega lífðan leik, sem
i heiminnum aðgvan. Við höfum at
vísu lufst mett því, sem gerst hafa,
en það hafa fremmur verit mett
samst hinum blutlausum áhorfanda
~~þó~~ at ókunningin annara, en ólegg
þess, sem ið hvír óttast, at næst
stæði: ógulan at honum sjálflum.

Einn erum við at vísu ekki
leitir: þeiri kringinu eyðileggning
arinnar, sem ni og a sögn fléini
og fléini til einn. En óvetnið geyser
þegar um ókunum, og Alþingi hafi
af þeim söknum meist til þess
at gera ráðstafanir, sem eru inn-
skötir i sögn landsins.

Ráðstafanir fesbar voru öllum
búnum og farsatsráðherra hafi
þegar: eigin alþjóðan gett noblum
eigin fárin þeim. Þat þá stuttu
gríðarlegt ar: sjálfrar eir engin
þarf at bæta, enda tala státvegdeim
ar með við sínar ótrivda mál
og sunna alls laupsmeins um
þessar atgerðir. Engar at eftir
þugðin fór við at skyra þessa at-
gerði: mett örflum orðum heiði
blæði me.

hundins fer komunum mett hit aðst
völd : málfrumur ríkisins. Æt við
má segja, at við á dögum sì felta
völd frumur fórum en fát hafi rann
verulega fótinum, því at sálpast a
tolt, at komunum fari eftir tillögjum
en vithverfum sínum um allan Þjóðum
ar ólfafni. En heit ums um fát u,
þá a þó nært synlegt at fulltrægja
fornminn, umars um fer ólfafni
fer sunn komunus at bera en til
þrófist ólögslegan. Eftir óljóinum
skámu a ~~gissi~~^{t.d.} komunus at bera
nært synlegan um statfestsingum
albra lega og útgáfu í unna annan
stjórnarordu, at komuningarsamt um
Önnur ríki, kvenning Alþingis, frestu
fers, lit og vof. Í unna ambetter-
míttingum o.s.frv. Tilt fers at ~~ó~~
vættaparri fersun vart: gildi en und
irskrift komunus nært synlegt.

Liðherrinni varda fari at
storki : fótun sambandi mit komunum
Vættaparri kennur fát sei oft illa,
at ~~þótt~~ verðast ~~þótt~~ ^{vættaparri} komunum
en aðreiðir heit á landi, þat telur
alþrúður mál a.f.h., en værrulegt
þótt verðum, elki at, fari at til
hers en heft at ná, þó nökkrum
tínum teki. A hattutínum þegar
skjótra atgerður en þólf skjótra
felta meiri vandrati, en telur þó
verlest af fari at fersun. En vir
a sunn komut, þegar mert a ritum
at bera sambandi mit komunum

en díkt. A milli Þjóðarins og
komunus ferum standa mið meginheim
trægjia meðan kennutan at illa, sem
sagan agfir. Hét en vos standur
áður viturlega díki at tóstat
sír samvirum, enn samkvæmt
stjórnarordu en nært synlegt milli
komunus og vithverfa. Komunum er
óhleift at fara mett völd eitt hér
á landi.

'I stjórnarordu eru díki get
vætt fyrir, at díkt standi skippt.
En innsun fers van evan at sítur
~~lækk~~ nært synlegt. Í unnt
kvæmt stjórn skipunarrett: hund-
ins van og ókvætt. Ríkisvaldist
kennur frá fjóðrinni. Alþingi er
fulltrætt kennur, og fers vegna
hér fari at segja fyrir um met
kvæmingum heft: skýldi met komunum
valdist fari, fengi línum vett: til
van kindradum: at ~~ó~~ fari.

Þessa óljóin urkiðslega skyldur
sínu: um Alþingi af hendi at
þaromótt heim 10. apríl. Met fersun
van díki framst stjórnlega vof.
Heldur frenti a móti: varit at helda
stjórnlega vikirinn uppi á hatt-
míttingum stand. Þóland a eftir aum
á sunn komunus ríki og línum rétti:
komunum teknar aftur mit völðum
þegar Alþingi tólu skilum: til
fers var fyrir línum.

Sígvatn áðatur lögur
til 2. ágústus fersun, enn gerð
var um óbissuð og land-
Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

belgisgæslur.

Dannmörk hef ið visir farið með
utarvísindal Þólands, en hinn hefir
ágt fyrst: umboði fess. Í fessum flet
fyrst, at Þóland hefir tekið allra óhreit
enir: þeirri miðlunum, sem farið varsta,
fyrst at Dannmörk hef: ít ið vit hafið
fors fyrir hafið: ~~þóland~~ Hín er
þeiri, sem umboðið gef, ðólerskum
valdlöfnum, ómögulegt at ná til
þeirra, sem eftir umboðið fari, deinsken
~~og~~ stjórnunaleður, og segja þeiri ~~þóri~~
en hvars ókvægt ^{an} ^{en} dagli tekana!
ðólerskum utarvísindum, fengur
ef persóni ástafa getur Dannmörk
dekti meðan miðvændi ástand heft
farið með utarvísindil okkar.

Um landbelgisgæsluna er fess at
agta, at samkvæmt sambandslögunum
getur Þóland levensar, sem er teknar
hara i virgi ~~set~~ handan, og um augi
inn vefsugja, at vi hefji verit mik
ástafa til fess.

Slik heimild er at visir ðóði:
sambandslögunum varðandi utar-
vísindin. En réttur Þólsendinga til
ókvægtum þeirrar, sem teknar hefji
verit, en samt ókvætar, fari at
forsendumur fagur umboðinum en:
bili alveg níður fállnar.

Að öðru leyti: en persóna helda
sambandslögin gildi sinn, og Alþingi
inntakar, hvort og hvoran óhætt sé at
taka hins fagri skýrur upp á mið.

lagarvilkur stand ekki gert annat en
spæt, sem dayðar voru og ókrinudar
væðum vor til. Ókrinudar voru,
~~de~~ Földarinn vart almenningarsa
^{samt} samband [þótt] dökum voru, at ókrin-
udar lættu éda vinðuminn leit; frá
dökum á nis, svo at nis ~~de~~ gatum
situm; i sô og nati; eftir þeim
leitum, sem sambandslög og stjórn-
arkra marka, teknit ákvartanir
en þær gróðrslæðar meginabriti;
sem Alþingi varð mi at ókrinu um
á einni móðu. Þa verða fessir al-
lentir einungis ein minningin í
þeim regnskúnum farta, sem fer
ákvartanir markast af.

En bollslæggingar eru sós líf-
lega tóma eiga mi ekki vit. Ákvaren
þykir dökum Þólandingsa en fyrst at
hefjast. Nið verturn vit einni at gagna
lausmanna dökum gegnvert meðlemin-
num og taka upp heint samband mit
~~þessum~~ stjórnin fyrri
náði, sem mið höfum hætt skifti-
mið. Með einhverjan móti verturn vit
og at sô þykir varðslægni vefs-
mannaþjónustu þykir þa ~~þessum~~
~~þessum~~ Þólandingsa, sem eru draftu
mið heiminnan. Allur ákvartanir;
fyrir verður at taka skjótt og
réðagssamlega.

~~NÍKLASSA~~ Þurrus vandi en ~~ekki~~
dökum og dökum situm á böndum.
Ákvinnulif dökum Þólandingsa hefir
ant: þykir miklu dökksöllum

vít þei hefi verit hnið at
all frá þei : heust,

aftasta óratugum. Þíðan fannst atak-
stó, allt fólk var bæturinn, hefir
brennt. Ír fersu hafa síldvitarinn
fjóðarlega beth. Aðalmarkatun sildar
alvorta óllan hefir verit á Nortun.
Löndum, auk frískalands og Póllu-
~~braunum~~, at tveim
ritstæðum meðtunarinn hefur
vergið löður um sinn
löður at frá því s-kent. Hér
er afir vafandi hættur á, at Nortun-
löndin hafið líka fyrri vitdift-
um óllan. Gangat óllar löfga
vit s-l. ein sett fyrir 20-25
milljönum bróna. Um það, hvernig
fær ek af síðum höggum verður höggur
i fjötartöljun óllan, ein fers
at nökkt broni : stánum.

~~Braunar og gildar~~

~~Braunar~~ er fildibrauninn, sem
við stendja at, verða seint taldir,
at óllum ~~at eins~~ má minna á, at ótt
er met öllur, levata íbúrf þessi
á landi hafa á hitavitnum, og
f.á. á atrium ~~þe~~ Reykjaví-
kinni : sunnar.

Totum er fyrir degum.
Sjálfur fó all fari betur en við
má hraest, verður margs; áfangi
íslenskra fjötartölunar erftar.
Eitt er við og það er, at við verða
allir Þolendingar at standa sunnar,

, at bættum með fyrir tilvum
fjötartölunar broni einungis
á utan at, en engar frá
henni sjálfrí

Bjarni Benediktsson

5. Síða

Einar Árnarsson
setningar.

Af stórfum Einaum hev fyrst
at telja virkastörf hennar.

Hitt Einaus um vettarstöfn
lendris um almenningi noldum hennar,
lætta línu virkastöfum síðis
3 tölzu þampens og þegar er sagt
áttaloss fiskingu sem uppræsstaða
fugnis hennar og aðra i barathnum
fugnis fréttir lendris. "Hennar vit hennar
en lögfund: en eftur hennar almenningi
hef tiltekt í vettarlega fiski

Í dag er sá Íslendingur sem
vera um einna mestu stórfis-
máður hefur, sem við lífa, Einar
Árnarsson bestaríðarðomari,
setningar.

→ Þegar á mánusánum sínum
regndist ^{hennar} afbrotta afbarta-
máður. Hámsmáður van hennar meit
afvæðunnar, enda tök hennar á sínum
tíma i Glæppmannahöfn hit bæta
þróf, sem noldun Íslendingur fó
hefti: tekit: lögfund. Fratið hennar
van helt hennar áfram þegar at af-
bokun þróf. Þau til hennar
gertist kennari vit hegaðsköldum
tveimur ánum síðan. Flest hennar
einkumur myggir vit vannsólini á formum
löggum íslenskum. Hef um henni skit
ánum heldit áfram at ófá lög-
virindi og sögn landsins og umit
fjölldi mita um hvort veggja.

Stórk á ánum 1908 gef hennar
ðóaut dr. Þóri Þorleifssyni ut lífis-
ritindin "Íslands", og 1913 birtist eftir
henni Þóðr Þóðr Þóðr. Í ritum

þá með kenningu um landsmánum um fullvelli landrins at ríthús lögum. ~~Þótt~~
~~útskriftin~~ Þáttarstjóri landrins er valinn fyrir ríðarsamningar en átun hafi verið sagt. Svo sem verið hefni um mögum límu bestu lögfreti: vita þá og sítan, þá er heiði um boráthriti at ríða, en þá eru miði að verið fyrirvaraður fyrir lögfreti.

og safnir vorum landsmánum til handa til virslitáttaka i persi afri.

Um virið hefti fóru at koma til hér fyrstu rit Einarus um íslensk Ríðarsafn. Fyrst Dómkólin og Nettófari um Hafnarfjörð spánuðu mál og gánum minni vitjuðu þar agreiðar ríttarformi þess þá virið stóð, hafa óll fersi rit verið votut sem kennslabalan. Hókhólmars og sunn landbónum af lögfretingum. Eftir 1920 kom fjölditit Myric af íslenski ríðarsamningum. Þá fóru Ríðarsaga Alþingis í götubandalagit, leortheggist óvera og veigsmálit. En fórum nati tilja fólkunum eiginar tímamits gríðar, og safnita, monðháthata útgáfustofu meiri svo sunn Alþingisbóka, Lands- og ríttarháðina. Skinni 1930 ofr.

Skal færra sigri frábæra ríði, en þat er sunn meði sunn seði vor, þegar leggseldi Hókhólmars býri þánn heitindoltor að 25 ára afundi Hókhólmars, at heimur en „alþortavertur“ óll lögfreti höfndu íslenskara, skeiði Einarus: „mentið sunni heldum os á öllum litnum óldum.“

fjölditit

Um virið hefti fórtist fórti ríðarsamhanda Íslands og Danmerkur.

Einarus ólra manna

Hit Einarus var ríttarstjóri landrins en almenningi móður kunn, ~~þótt hún virðilega gildi~~, til hennar ganga eins og þessa er sagt, ~~virðilega~~ býtingu sem ógvunardeyti fyrir kunn og ólra i boráthriti fyrir feli landrins. „Hunn rit hennar til ríðarstjóri: en eftir kunn almenningi en hafa holt ómetanlega fyrir marga fyrir íslenskum. At ógvunardeyti er i persum at myldur hefti ógvunardeyti. Stórt rit fóðrasat ist ótakbar, óttakbar, svo er um óll rit, vök ilgjálfarðar um átun holti: skeiði at næra yngri verið um fersi afri rit at á íslensku tungu. Þannasabat van þá hér ríttarstjóri: gildi hér á landi. ~~Lykkedebbi~~ Þá eru mögum helstu bústöðum vorum ungu íslenskum: til, í persi hethi Einar. Hann gerði: hinn með myndlegum grunnum verðum sökin og farts all: letur á ljósu og austskildur íslenskars mali. Yggz og, at honum sé at fælja fremmi en mikinn ófremm, hversum millan íslenskra lögfretingar en miði eftir at hvernig gott, og heyrði: og t.d. Egart heitum Þóruða bæta ríttarháðina oft undrest þá lögfretingum, sem á persi holti: ortið. Hér upplifti um fersi stórf Einarus, gissi, at hennar hefni sunnit þau sunn mikill og vökileg, at meira agta meira artið sei gríðar fyrir, heimins: persi afri vori istathf færðum sagni, os sunn sei þau nauðum, og sunn sei þau nauðum.

Næst næstöfnum Æinaars ber at telja
bærslur heins, enda er hins spenni vökusöldur
en Æinaar höf bærslur mit bragskóla með
þrundsjótt ^{sem skólinum} og heim til þóða höft 1908
og síðan mit bragskóla með hölt
þeim starfa, með valkunni frá fö, ^{þvera skipti}
alt til 1931. Þórum ber þui eiginist
at þakka þat, at lögfræðingar útskrifit
ati hin ið meðsíarík hefja fyltilega
vergust staða (þeim i sport), sem átum
vora útskrifinum: Þaupmannshöfði.
Þau bærslur Æinaars eru annars fát at
regjia, at henni ~~ber~~ ^{er} oftast óskarða ~~þessi~~
~~þessi~~ um: mið ~~þessi~~ frum, van lönn-
vagn og handi ~~þessi~~ miðig með þui at
teka deni til þess i þeim veg at
gera ít fengi spinn ^{lössan} ~~þessi~~ tilföldi en illa
þótt þótt þau ~~ber~~ ^{er} óskarða ~~þessi~~
vilest it at ~~þessi~~ ^{er} óskarða
þau ~~ber~~ ^{er} óskarða ~~þessi~~ tilföldi
þessi ~~ber~~ ^{er} óskarða ~~þessi~~ at þui
þessi ~~ber~~ ^{er} óskarða ~~þessi~~. Henni og ~~þessi~~
men undan heins fagrunnings, laent telja
~~þessi~~ ^{er} óskarða ~~þessi~~ heimara.

þa w þess at geta, at af stjórn
málu með: Æinaar spíbil afhlift: ~~þessi~~
^{pá og sunn}, fórt mit blætanum en og ritstjóri
heins var feng með um 1914-1919 og 1931
og þau til heins varð hefta réttardómur
1931. Til hinnar atðru valda ~~þessi~~: land-
inni boant heins miðig ungen, þui at
1935-1936 var heins ráðherra landssins,
heins ritari, sem þeim starfa gengi
heins. Ægjir vorn allri a eitt sáttu
en valdatökin Æinaars fremmur en

ónum stjórnvaldaðum, en um heft
um öllum hafa komit saman ~~um~~,
at þot mundi eigi hafa verit á megru
annara (ari en hvers at anna ekum
öllum þeim ~~þess~~ stöfum, en þa
höfust á ræðunum. Um þot, hvortig
hörum og öðrum þeim, sem með
stjórn fóru á þess ófritenárunum
1914-1918, tökst at stíra í gegnum
hvern þeirra og hótu, má alþótt
af því, at einnig þáð keyptist sá
sambúan ~~þótt~~ : ~~sí~~ allstatisvél
inn ~~síss~~ ósíðlaðar ~~þótt~~ sem áður heft
deki vilt. Þá fyrst samþarfust allir
landsmeiri um, at meileyrum þeirra
varði betri boragið undir eigin
stjórn en ekleðvan þýðar.

Af stjórnaleftifnum Einar
saxi fáttaka hars í sammingsamt-
ínum við Daní 1918 varnt verklægt.
þeim, er óhugas sigð sammingsamf-
réinum, getur ekki blandast hefur um
þa at af Íslendingum vor Einar að-
matvarum í ~~upphaf~~ og sá, sem meðt
meddi á. Hlytur henni þri atit at velta
~~um~~ : fyrstu rót þeirra, sem hækka
har þa á heim, þó at þau hefti at
vise fram komit á vangan af mikil
stafi megru manna um óræða íta
allar til.

Leftum Einar af löggisal-
meileyrum hefir megar vegurin lokist,
þó at heimur hefti af gringi. Hærur en
það er óhöglundur hins mikla
löggi ~~þótt~~ megru manna um óræða íta

samri af hennum

metfært einhauða : hérði. Það miðgau
þau næst frø-/hinn blitstatt um
metfært opinberra mál. Enn i þáttum
þessum legabálkum meargreinlegan rithá
bætum fólagar, auk þess, sem finn
gera ritháfarið ólikat gefiltsbetravu
á því var.

Enn hefir Einan heft met
heildum sínuskoðum stjórnun fram-
t.d. Kvenn var fyrirvara um allt-hugt
skrát : hinskeigin nefnd hefur : bæ, statti
stjóri Þingeyraríkis frá 1922 til 1928 -
þ.e. á fyrstu árinnum eftir at ðóttar-
lögur 1921 gengju : aðildi, ~~Þingeyraríki~~ ;

deutsch-islandska rádgjafarnefndinni
um meðræða ára skrát /; lögreglustjóri
Þingeyraríkis ~~Þingeyraríkis~~ frá
1930 fyr til henn varð hestavíðars
dómari, og átti henn fyrri mikinn fálf
i því, at lögaarsvöld var sett í stofnu.

Þorsaði Hethi / leyni helda
á þann at tölja störf Einans, en af
þessum yfirlit: en sigrat, at henn hefti
á þekki sín överju glarilegan og
vitfljóttar stærfsþálf : lögráði-
legunn spurnu, fegur henn agðist
hestavíðardómari 1931. Hefti henn
og oft áður fengit vit dómstörf, en
sau varadómari fyrst : gefir vethinum
og nýtan hestavíði. Þorsandi heldum
Einan hóvertölu sínun áðraum
en um langt skeit, og deil eigi um
hann fylgsti á sinni. Það eitt er svit
á sinni, at vitarlega meundi vel að
þauði hennin fyrir ~~Þingeyraríki~~ legast lögabálki
sinn Einan teknar at sín, en henn

samri fyrir henn, at henn sé á sinnum
þpi árunum, en i fersum ætla trúinum
sinn, sem hennin stéttar ~~þors~~ er völá.
Fer þri og fjóri, at Einan hefti
þengit sig aldriglega : hér frá öðrum
stólkum, það at henn tölti sinni
runbundit sé hólfum in aðra prari
stjórnmalanna. Enn fari henn
ársamt dómara verkum sínunum vit
margháttut fræðileg ritstörf, veiki
lögsufélegur forstötun, en i stjórn
bókmentalaðlegsins o.s.s. fyr.

Lögráði er at sigrat:
tölun stórkun fyrir agrini og heldur
fyrir. Hethi fyrir alda um þannum
þjónumikilt heljar gefitrosgat henni
og Einan hefir gert, at henn var
fursti á meðrum og frókingslegum :
vitnið. Fyrir fer fjóri at svo sé.
Henni er allra manna ritrætabætur,
skautiðlegun : umgerði og henni
~~Þingeyraríki~~ skil á flertalmum hófum, en
at er vikit. Eftir fyrir, sem um Ís-
landska menningar tólfart, er henni
og överju vitförull, og hefur fyrir
meira set af annara hófum en
títt en um líka meira.

~~Þingeyraríki~~ Einan er hóvertun hinni
ágætlaður henni, sigrat: forlækkedilley
og eiga þau 4 dátum allar giftar, og
1 sonn, sem mi hefir myllega heft
legagánum. Það at eiga honi fyrir opin-
berum stólkum Einans vit varði vænt
at tilhögt vorit fættu mál fyrir

Let aðta ekki um,

hinsbörli
heimsplástas Eina helgi varit, og
heim ^{Jóhann} ~~oppt~~ öllum ^{nínum} störfum
helgi bætð sei aut um ~~fagagad~~
heimilis sínar.

gagan tilbrot er vit a sextug

alundi Einaars Annásssonar og starfs
ferrill hans Íslagator getur augunn
blundast hugar um, at hann er ein
fremst: lögfrettingur landins.

~~sjálfur getur hann notkun markaðs
levert álit en à horum heft af
fri, at nýlega helgi sínar af þeim,
sem eigi vagnatvar, belotun af viðf
áthen: þeirr gott / telit þeim à
meðal noburra lestar afþegun sín,
en à ritari öllum hefa / lagur haga
dag heft kíl hinna at sta með
vate með lífum.~~

Bjarni Benediktsson

Hann helgi heft kíl
mikilvægs lagin eigin dag
og mun fari lengi minst
sem eins hins fremst a
Íslendingas à fari tíma-
bili, sem við lifum à.

Meinur in gaman
Gjötum gaman.

Hunn 10. fers minnadar andstist
Gjötum gaman at heimili sinn
Reykinum mit Broðurborgar at ig
hein : he.

Gjötur var fæddur 7. sept. 1863,
og voru foreldrar hans þau Gjör
Eggjólfsson og Sigriður Oddsdóttir,
en lögregga at Steinum i Reykja-
vika. Gjötur var fæning Reykjaví-
kunar : hitt og hein fæddur :
Vesturbænum, ^{at} ~~at~~ þau heimili
Vesturbænum, ^{at} ~~at~~ allan sinn
elður.

Hann standst: ójö i h. m. b.
40 ár. Þegar á meðingrannum höf
hann gjörslur á röðrabátnum en
var síður á fiskskipum, en þau
hann til sögumuna, og heiti
dekk gjörmenunum fyrir en skurut-
gerðin heystist næstu.

Gjötur var myög aftræðum
hárti, en þótt: sjálfrum líkt gefinn
lygin at deilta um skipsrum. Hann
var af læsall, og þegar líkstótt
var hann alfað mit farið metan
leggt var og líkt seba, en tekn
fisk undan og riðt var afur a mið
notat: hann þann tíma til at
þrúna hennar þá, sem hann heft-
fengit, og alfað: heimili sinn fermin
sögnunum. Hann gett fylt lærit at

var heim gatleyðin á meðanum,
sem sálf og einath lét ein segg
þá til að fáu undir bílm en
sá ein vigrarvænt og hönnu af
bæfi, og tóku síðan ótrautur til
darma í miði, 2.: ~~þessum~~
~~þessum~~ ^{þessum}
þá til að ^{þessum} ~~þessum~~
fari til ^{þessum} ~~þessum~~, en þáin þórra-
tjóni Héðins, sem varit left: á
sjó næst Hörti og Þórti: heim vel, ^{gof}
á ^{þessum} ~~þessum~~ ^{þessum} ~~þessum~~
var heim bæll og ^{þessum} ~~þessum~~ ^{þessum} ~~þessum~~
var heim ^{þessum} ~~þessum~~ ^{þessum} ~~þessum~~
var heim sannvaldi.

Fugur Höjtan var ekki í sálf
varin heim: ~~í landi~~ einhunn at stein
máriti. Henn varin þaumig at vistgárd
Dómkirkið um 1878-1879, og 1880.
1881 varin heim at byggingu Al-
þingishúsarins undir stjórn Baldur
Leyninghuis danna af grimsíts og mann
af heimum steinsámiti. En stein-
ámitin kom heum at miklu
helli, fari at heina standart: heim
einum, þegar at vinn sjómarks
var með hennar. Varn vinnar-
lausin: landi, og varit eftir vinnar
af þeiri vinnum heum at tilgeða
dómrar þeitum. M.a. lið heim sýlft
en allt vísjet: ^{þáinn} heim að hagrinnill og
i undurstöðum tímabundiniss fær, en
heum síðan vist: fær.

Eftir at Höjtan hafi: ^{ósjó-}
meðan standart: heim var hitt
steinsámit: en síðan ykkahinsörf
lið heim þaumarmanni segi vinnan.

Þóri er þá standarinn Höjtan
en aðra heum en ekki hálþöggt með

Frábærri mannslöðunum

og á mið aftur at sjá
sínum gata eigenmanni
stofn 55 ára ófinsíðum
at fullnáð ~~og~~ ^{og} ~~þó~~ ^{þó}
at fullnáð.

Lof sínar mannlík

Löruagum

Notat: ^{wyrtja vegum}
þóri fá

þóri. Þóri at
þóri. ~~þóri~~ verða ein vinn heim
ekki færst og þótt ósálp að vinnu bællar
til að sá í sín stóra heimli garbæta,
Hórus levarist megin, f.e. 1875.
1875, Hengrétt: Sværisdóttur, sem
at hert er af Íslandsæti, fær áthurs
"lönn og bonum" fóru til
þróunarhléssar: Sínum ~~þróunarhléssar~~
þróunarhléssari, fari þaupratur,
Héðins verðunarsæti, Óðins verð-
unarsæti, Höjtur þaupratur,
ellir hin: he, gefit veltjörn / ~~þó~~
~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~
Páldustaf, fari Þragiljörng hein:
he, ^{og} fari Sigfún / ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~
~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~
Gunnarssinnetjörng i Peturs-
síti: og fari bilga, sem líst 1925.

"Hunn þessum löp förest
þóri Hörti: og Hengrétt: at bána
til manns og vytja eru bratt-
ina, at bánum halda sút ut mann
betri lífþejji at bána en þur gjálf.

Síldit miða vera þóri beyn-
ðótt Þorleifurhins, sem mi lífi
vitni fær, at heim bæggir á
~~þróunarhléssar~~ grumni, þar sem er líf
og starf þóri, sem mi eru at
hūsga at velli. En þarf báan
áminningun, at sinn verðum
vit at hent að óðan; í sú að
stórar, ef vit viljum ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~
~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~
~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~ ~~þó~~
þó, sem á síðan óðan
koma, eins og þóri, sem á undan
óðan vorin, hala þóri óðan
~~þó~~
þó, get, big- þóri.

Iceland

To. Die alten isländischen Gesetze sind in der Freiheitszeit ~~und~~ in der Gesetzssammlung "Grágás," die im 13. Jahrhundert wiedergeschrieben ist, erhalten. Diese Gesetze sind in mancher Hinsicht von selbständiger isländischer ~~island~~ Charakter, aber deren norwegischen und germanischen Ursprung verleugnet nicht nicht und kann leicht zu finden. Besonders interessant ist es, dass sie sind deshalb von grosser Bedeutung für die germanische Rechtskultur. Diese Gesetze wurden einige Jahre nach der Stiftung der Union mit Norwegen im Jahre 1380 von den "Gönsbóla" abgelöst, ~~die~~ welche später, 1481, von den "Gimslóla" weichen musste. Das "Gimslóla" war eine Kodifikation der gesamten Rechtsregeln, welche in Island Gültung haben sollten. Ihr Vorbild waren die norwegischen Gesetzesbücher von dieser Zeit, aber es hatte grosse Anlehnung an die alten isländischen Regeln. Einige Bruchstücke von diesem alten Gesetzesbuch sind noch heute von Gültigkeit, aber wesentliche Teile davon wurden schon im 17. und 18. Jahrhundert ausser Gültigkeit gestellt.

Nachdem der König Christian V. 1683 in Dänemark, mit welchem Norwegen und Island seit 1380 verbunden waren, und 1687 seine grossen ~~und~~ ^{und zum ersten Mal} Kodifikationserlassen hatte, war es kein Absicht, wie solche auch in Island zu geben. Aber diese wurde nicht als "neuer Stand" gebracht. Stattdessen wurden grosse Teile von den dänischen und besonders den englischen Gesetzen übernommen.

2)

als vaterende Volksrepräsentant

in den speziell isländischen
Angelegenheiten wurde

Ausarbeitung der Entwürfe für
dt.

infolge der Verfassung vom
10. Mai 1910 und vom 24. 1934

März

Verbesserungsgericht
Verfassungänderung

Abstatten?

anderen Gesetzen im Lande bestand
aber einer ^{einer} unblauen Weise, dass
aber in so unblauer Weise, dass
man nur mit Schwierigkeit finden
könnte welche die gültigen Gesetze
waren, welche die Gültigen Gesetze
waren. Dieser Zustand
deutete fort bis nach Wiederaufricht
des „Alþingis“ 1845 und
besonders nach dem „Alþingi“
im Jahre 1874 eine gesetzgebende
Gesetzgebung wurde. Seitdem
wurde mehr dem Lande wieder als
sonderm Statt verkannt wurde
heute im Lande eine reale Gesetz-
gebung statt gehabt, aber in
mancher Hinsicht ein grosser
Anlehnung an skandinavische
und besonders dänische
Gesetze. Island hat & war nicht
statisch an dts. gemeinschaftliche
skandinavische Gesetzgebung
fest integriert aber die
wichtigsten Gesetze sind auch
im Lande eingeschürt worden.

II. Rechtsquellen. Island ist
eine konstitutionelle Monarchie.
Die Gesetzgebung steht dem König
und der Volksrepräsentant versammel-
lung, Alþingi, gemeinschaftlich
zu. Die allgemeinen Gesetze
müssen in jeder der beiden
Abteilungen des „Alþingis“ nach
je drei Lesungen angenommen
werden. Wenn die beiden Abteilun-
gen nicht ^{über} Einigkeit kommen
können, aber keine von beiden
den Vorschlag ganz abschliessen
will, so wird der Vorschlag
von dem Plenum des „Alþingis“
abgebracht, wo er mit $\frac{2}{3}$ Mehr-
heit angenommen werden muss.
Die Gesetzentwürfe müssen auch
vom König sanktioniert werden
und ihm steht ihre Vollziehung
zu. Zur Äußerung der Verfassung
ist die Zustimmung zweier
Sessione des „Alþingis“ mit Wahl-

3)

Exekutivgewalt

Eminchéig?

Volksrecht

Rechtsquelle

víðarveja!

Gebrauch

dazwischen nötig. Unter be-
sonders dringenden Umständen kann
der König, wenn der Reichstag
nicht versammelt ist, provvisorische
Gesetze erlassen, welche jedoch
nicht im Widerspruch zur Ver-
fassung stehen dürfen und dem
nächsten Reichstag vorliegt werden
müssen. Hier nimmt an, dass die
Gesetzeshöfe das Recht, über die
Übereinstimmung der Gesetze
mit dem Verfassungsgehalt haben.
Die executive Gewalt kann Rechtsver-
ordnungen nur mit Ernächtigung
von dem Gesetzesabschluss erlassen,
aber eine solche Ernächtigung
findet häufig statt besonders
hervorbringend die Beziehung von
Einzelsachen und minder wichtigen
Sachen. Diese Verordnungen werden
in der Form einer „Tilskipun“
oder besonders einer „Reglug“
erlassen. Die Veröffentlichung
der Gesetze und Rechtsverord-
nungen findet statt in „Stjórnar-
tíðindi“ (Staatsnachrichten) die
auch die offizielle Gesetzesammlung
ist, statt.

Neben dem Gesetz ist die Ge-
wohnheit als Rechtsquelle aner-
kannt. Ihre Bedeutung war vielleicht
grösser früher als jetzt aber
es ist auch bekannt, dass
die Gewohnheitsrechte das ge-
schriebene Recht ändern kann.
Im Hinblick auf einen Ver-
richtsfall sollen die Gerichte
nach der Natur der Sache
entscheiden. Präzidialität selbst
des obersten Gerichts bindet
die Gerichte nicht, doch wird
von einer früheren festen
Praxis selten abgewichen.

1 Gesetz Nr. 160 14. Nov. 1917.
nach dem
infolge
laut

(in der)

III Personenrecht. Das Volljährigkeitsalter ist 21 Jahre, mit dem 16. Lebensjahr wird die Gemeinschaft auf die Verfügung über das Vermögen und die Übernahme von finanziellen Verpflichtungen beschwärzt. Mit dem 21. Lebensjahr fällt auch diese Beschränkung fort, und wenn es sich um Welten handelt schafft keinen Heirat. Entmündigung kann durch das Gericht ausgesprochen werden, und ausnahmsweise durch die Verwaltungsbekörde. Für die Güterverwaltung für Unmündige gilt eine Verordnung vom 8. Februar 1847.

Familienrecht

A)

Die Eheschließung ist entweder kirchlich oder bürgerlich; im zweiten Fall muss doch mindestens einer von beiden in der Kirche sein

Gemeinschaft gehören

Ehevertrag.

?

Entschluss

Der Urteil des Gerichts kann es auch gemacht werden

IV. Für das Eherecht gelten die Gesetze Nr. 39. 17. Juni 1911 über Schließung und Auflösung der Ehe und Nr. 20. 20. Juni 1923 über Vermögensverhältnisse der Eheleute. Inhaltlich sind die Bestimmungen der übrigen staatsdeutschen eherechtlichen Gesetzen sehr ähnlich, die Gesundheitsbestimmungen sind jedoch strenger nach ^{der} islamischen Recht.) Das Heiratsalter (Dispensal) ist für Männer 21, für Frauen 18 Jahre. Die Ehe verhindert nicht die Standesfähigkeits der Frau. Beide Ehegatten verwalteten ihr besitzliches Vermögen, bei Auflösung wird das Gemeinschaftsmangels besondere Verfügungen, in zwei Hälften geteilt. Abweichende Regelung kann durch Ehepartei getroffen werden, ist bei der Verwaltungsbekörde einzutragen werden muss. Für Ehen, die vor dem Jahre 1914 geschlossen sind, gilt teilweise noch ein älteres Gesetz Nr. 3 M. Jan. 1900. - Die Ehe wird meistens durch einen Beschluss der Verwaltungsbekörde aufgelöst, theoretisch auch durch Urteil des Gerichts. Die Verhältnisse sind zwischen Eltern und Kindern und auch zwischen Eltern und Kindern.

Männliche und weibliche Erben sind durehaus gleichgestellt.

vom Kind nach
1. Nov. 1922
geboren ist.

über Zivilische Pachtung
und Edelsrecht

V. Erbrecht. Das Erbrecht wird durch die Verordnung vom 25. Sept. 1850, und die Gesetze Nr. 46. 27. Juni 1921 336 und Nr. 10. 20. Juni 1923 4486-89 bestimmt. Die Bestimmungen richten sich nach dem Parentalsystem. Das Recht zur Verhängung von Todes wegen ist durch das Pflichttilsrecht der Abkömmlinge und des Ehegatten des Erblassers beschränkt, doch so, dass der Erblasser über $\frac{1}{2}$ seines Vermögens frei verfügen kann und $\frac{2}{3}$ wenn er nur Ehegatten, aber keine Abkömmlinge hat. Uneheliche Kinder verbergen Mütter und mittlerliche Verwandte und überhaupt auch Vater und väterliche Verwandte. Das Testament ist formfrei abzufertigen und soll entweder vor dem Notarier publicus oder in Gegenwart von 2 besonders hinzugewählten Zeugen errichtet werden.

Eine Neuerweiterung im "isländischen Recht" ist das Gesetz für den Nr. 8 1. Februar 1936, womit nun "Edelsrecht" nach norwegischem Vorbild eingeführt.

VI. Sachenrecht. Verschiedene Gesetze enthalten einzelne Bestimmungen zur Hausrat betreffend. Sonderstücke und bewegliche Sachen. Besonders sei bemerkt, dass abschon ein neues Gesetz Nr. 30 7. Mai 1928 die Regelung der "pringlysing" oder (Hausratvermachung) behandelt, die wegen nicht modern und sehr unvollständig sind.

Das Gesetz Nr. 63 28. Nov. 1919 macht das Recht von Personen, die im Lande nicht ~~wohnen~~ sind, Sonderstücken zu erwerben oder für längere Zeit zu benutzen von mindestens 1 Jahr abhängig. Um vollen Rechtschutz Dritten §.

6) Verpfändungen

wenn es sich nicht um Faustpfand handelt,
Das Gesetz über Pfändung ist
Nr. 8. 4. Nov. 1887.

bei den Rechten des Kreises

ablösung von Grundstücken, kann
benachtf. werden. Bei Verpfändung
von beweglichen Sachen muss
Grundbenachtf. auch statt finden.
Wenn man ein Schriftstück kauft
benachtf. nicht erwerben, wenn es
bei dem Kreisrichter, wo das
Grundstück ist oder wenn es
bewegliche Sachen
handelt wo der Heraussteller
des Schriftstückes wohnt und
die Gültigkeit der Grundbenachtf.
wird von der Einreichung be-
rechnet, also die Grundbenachtf.
selbst findet in einer Sitzung des
gerichts statt finden.

Rechte über Grundstücke können
durch Ersetzung in 10 Jahren
erworben werden und über
bewegliche Sachen in 10 Jahren
und bei unrichtbaren Servituten in
40 Jahren. Siehe das Gesetz Nr. 46
10. Nov. 1905.

7) Die Rechte über Fischerei
an Süßwasser sind im Gesetz
Nr. 61 23. Juni 1932 mit Novellen
über Jagdrecht in der Verordnung
vom 20. Juni 1849, über Bergbau
im Gesetz Nr. 50 1909, über Wasser-
recht im Gesetz Nr. 15 20. Juni 1923
und über Staatscessionen betr.

Wasserrecht Nr. 46 27. Juni 1925.

Die Pachtung von landwirtschaftl.
Sachen Grundstücken wird im
Gesetz Nr. 87 19. Juni 1933 be-
handelt. und Grenzabschleifer kann
nicht mit verschiedenen Gesetzen in
den letzten 10-20 Jahren verschafft
den Strom der Einwohner nach und
in die Städte zu hindern und dazu
öffentliche Anstalten zur Befreiung
machung der Erde und Einrichtung
von Kleinbetrieben gemacht. Dies ist
nicht mit allen Einkommen

VII. Obligationen - und Gläubiger-
recht. Im isländischen Recht ist
der Grundsatz der Vertragsfreiheit

7)

nach skandinavischem Vorbild

In allgemeinen ist keine bestimmte
Form für den Vertragsabschluss
vorgeschrieben. Legen über Ver-
tragsverhältnisse hinrich. Gesetz
Nr. 7 1. Februar 1936 über
Verbindlichkeiten, Vollmacht und
ausführliche Willenserklärungen.
Das Gesetz Nr. 39 19. Juni 1922
bet. Gläuf. von beweglichen Sachen
ist auch nach skandinavischen
Vorbild.

Die allgemeine Verjährungsfrist
beträgt 10 Jahre, für Warenforder-
ungen, Geldforderungen u. dgl.
4 Jahre und in anderen Fällen
wie z.B. Forderungen an Banken
wegen Goldreserven 10 Jahre.
Gesetz Nr. 14 20. Oct. 1905.

Wenn man zwei Guisen ver-
einbart hat aber nicht ihre Höhe
sollen sie 5% p.a. sein. Wenn
der Kapital durch Grundbericht oder
Faustpfand gesichert ist dürfen
die Guisen nur bis zu 6% p.a.
gehen, sonst dürfen sie bis zu 8%
p.a. gehen. Wenn die Schuld nicht
 rechtzeitig bezahlt wird dürfen
die Guisen höchstens 10 höher
werden. Gesetz Nr. 73 19. Juni
1933.

Das Gesetz Nr. 22 7. Mai 1928
regelt das Verhältnis zwischen
Gewerbe und Gewerbe. Das
Gesetz Nr. 41 1930 regelt das Rechte
verhältnis Grossbetrieb der Betriebe
und der Landwirtschaft.

Das Betriebsverhältnis in der In-
dustrie wird im Gesetz Nr. 100
11. Juni 1928 behandelt. Über
Fachorganisation und Arbeitsstreitig-
keiten handelt das Gesetz Nr. 80.
11. Juni 1938.

Das Wacholdergesetz Nr. 93
19. Juni 1933 und Scheidegesetz
Nr. 94 19. Juni 1933 sind über-
einstimmung mit den Gerichts-
Gesetzen von 1920 und 1931.

8)

Gewerbsgesellschaft

Das Gesetz Nr. 77 27. Juni 1931 handelt von Aktiengesellschaften und das Gesetz vom Nr. 46 13. Juni 1937 betr. kooperativen Vereinen bzw. Gewerbevereinigungen sowie deren Zusammenschlüssen. Ferner sei hervorzuheben: Das Gesetz Nr. 57 29. Juni 1925 betr. Handelswerb, das Gesetz Nr. 22. Nov. 1907 betr. Handelsreisende, Kommissionäre, das Gesetz Nr. 47 13. Nov. 1903 betr. Handelsregister, Firmen und Prokura, Gesetze über Buchführung Nr. 62 11. Juni 1938, Gesetze betr. Verkauf von Grundstücken Nr. 47 11. Juni 1938.

L Gesetz Nr. 84 19. Juni 1933
betr. "vomme gagn i rethmaturu verkefslathun" veranstaltungen gegen unbedeutende Handelsweise
veranstaltungen gegen unbedeutende Handelsweise
abschaffen keine Konkurrenz möglich für Banken besteht

In Island sind nur drei Banken und besondere Gesetze handeln von jedem zweiter, Das Gesetz Nr. 10 15. April 1928 betr. Landsbanki Islands (Islands Reichenbank), das Gesetz Nr. 31 14. Juni 1929 betr. Bürotarbanki Islands (Island Landwirtschaftsbank) und das Gesetz Nr. 7 11. März 1930 betr. Utvegsbanki Islands h/f (Islands Reederei- und Fischerei-Bank A./S.). Die Rechte über Sparkassen finden sich im Gesetz Nr. 44 3. Nov. 1915 mit Novellen, wo eine solche eingeschränkte öffentliche Kontrolle ermöglicht wird.

VIII. Verkehrsrecht. Das Gesetz Nr. 56 30. Nov. 1914 mit Novellen ist nach obandinavischen Muster. Gesetz Nr. 37 19. Mai 1930 handelt von Schiffen registrieren, Gesetz Nr. 17 2. Nov. 1914 vom Seeversicherung, Gesetz Nr. 48 11. Juni 1938 Steuerpflicht mit Beichtpflichtigkeit von Schiffen und Gesetz Nr. 104 23. Juni die Bedingungen welche die Schiffsoffiziere erfüllen müssen.

Im Gesetz Nr. 32 14. Juni 1929 wird der Luftverkehr behandelt.

gilt ^{arc} linksverkehr

besondere Vorschriften für die Luftfahrt gibt § 15 dieses Gesetzes!

§ 8 Kap. VIII ist mindestens in § 8 auf den isländischen Straßen Reeder über den Verkehr mit Kraftfahrzeugen sind im Gesetz Nr. 70 8. Sept. 1931.

9)

Nr. 5 7. Mai 1921, für Telefon- und Telegraphenverkehr des Gesetzes Nr. 12
20. Okt. 1905 und für den Rundfunkverkehr des Gesetzes Nr. 68 28. Dec.

1934.

und
recht L des Urheberrecht
an Bildern und Zeichnungen *M. M. B.*
↳ Land ist nicht der Bemerk
Konvention beigetreten.)

X. Urheberrechtsübereinkunft. Die
Regeln über das literarische Urheber-
recht im Gesetz Nr. 13 20. Okt. 1905
vgl. Gesetz Nr. 11 22. Okt. 1912. / Es
übrigen sind hier von zu heben:
Das Patentgesetz Nr. 12 20. Juni 1913
des Warenzeichenatlasses Nr. 43 13.
Nov. 1903, die Verordnung vom
11. Dec. 1869 über Urheberrecht
an Photographien.

X. Zivilprozeß und Strafpro-
zeß [unterstrichen] ~~zur Prozeßordnung~~. Im
allgemeinen Sachen sind nur zwei
Instanzen: Der Kreisrichter und
der ~~höchste~~ ^{höchste} Gericht (Gesetz Richter).
In kleinen Sachen kann aber die
Vergleichskommission, die man mit
beiden besetzt wird, entscheiden.
Dann kann man aber zu dem
Kreisrichter appellieren. In den
unteren Instanzen sind einige
Spezialgerichte, u.a. das See-
richter und Handelsgericht, wo der Kreis-
richter den Vorsitz hat aber
2 Fachleute mit ihm ein kollegi-
ales Gericht bilden. Das Gesetz
Nr. 85 23. Juni 1936 behandelt
die Zivilprozeßregeln in den
einsten Instanzen. Das oberste Gericht
(Gesetz Richter) wird im Gesetz Nr.
17. 8. Mai 1935 behandelt. Es
ist eine Berufungsinstanz, d.h.
es entscheidet selbständigt sowohl
über den Sachverhalt als über
die Rechtsanwendung.

Die Bestimmungen über
Haftungsfräuden richten sich im Gesetz
Nr. 25 14. Juni 1929 vgl. das Gesetz
11. Nov. Nachlassverteilung Nr. 3.
12. April 1878, und über Gewalts-
abord zum Gesetz Nr. 19 4. Juni
1914. Die Gewalts vollstrecken

allgemeinen
im gesetz
aber die selben ~~rechts~~ gelten die
selben Rechte wie in Dänemark
und Norwegen.

Die Ausnahme machen

23. Janu.

1913

wird durch das Gesetz Nr. 19 4.
Nov. 1887 geweckt. in Zivilsachen
Der Gerichtsrichter ist zugleich
Notarius publicus.

XI. Internationales Privatrecht

Allgemeine Rechtsnormen fehlen,
Ausländische Urteile werden im
allgemeinen nicht vollstreckt.
Das über ~~rechts~~ dänische, finn-
ische, norwegische und schwedische
Urteile sind dort ~~rechts~~ laut Gesetz Nr. 30
Staatsanwaltschaft vom 16. Februar 1932,
das auf einer Konvention vom
1932, das auf einer Konvention vom
der Nordischen Ländern beruht.
Die Konvention zwischen den
selben Ländern vom 6. Februar
1931 über Ehe, Adoption und
Volljährigkeit ist auch in
Island mit dem Gesetz Nr.
Nr. 8. Sept. 1931 eingeführt worden,
gleichfalls die Konvention vom
10. Februar 1931 über Eintragung
von Unterhaltsbeiträgen mit
dem Gesetz Nr. 30 8. Sept. 1931,
ferner die Konvention über
Konkurs vom 7. Nov. 1933
über Konkurs mit dem Gesetz
Nr. 21 24. Mai 1934, gleich-
falls die Konvention Nr. 2208 vom
19. Nov. 1934 über Erbrecht
und Nachlassverteilung mit
dem Gesetz Nr. 109 9. Mai 1935.

Literatur:

Bjarnason: Islandsk stjórnlega-
fræði (Staatsrecht), um lögreti-
1919 (Mündigkeit), Fyrirlestur
av ríkjarsáttum 1923 (Familienrecht)
Jón Kristjánsson: 'Islandske
kröfuréttur 1913 (Obligationenrecht)
Islandske sjöréttur 1915 (Seerecht),
Islandska verslunarréttur 1916
(Handelsrecht). Einer Arnarsson:
Dómstólar og réttarfer 1911-1913
(Prozess), Skiftaréttur 1935
(Konkursrecht). Almússum einbamaða,
(Appellation von Zivilsachen) 1937

Spart

Aflaravangsdóðin 1929 (Gewangs-
streckung), Glycerinring og lögbann
1937 (Arrest und einseitige
Verfügungen). Þóður Sævarson:
Um vixla og tókla 1936 (Wechsel
und Scheiden). 'Sólelmur Ármann
Verslunarréttur 1937 (Handels-
recht).

Stjórnartitindi, officielle
Gesetzesammlung seit 1874. Titind
um stjórnarvaldini Íslands
1854 bis 1875, Sammlung der
Island bis 1874. Þóður Sævarson
1873-1919 (Gerichtszeitung)
Blæstavéttor Íslands seit 1920
(Urteile des obersten Gerichtes).